

1994 மார்ச் 13]

3. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85—பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகையில் பல தரப்பட்ட சுருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு நாட்டிலே மிக அத்தியாவசியமான, முக்கியமான, தேவையான தொழில் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதால், அதற்காக என்னுடைய முழுமையான பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்து, அதை நான் மனதார வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதேபோல் விவசாயிகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பு, அரசு ஊழியர்களுக்கு பே கமிஷன் என்று இப்படி பல முறையிலும் இந்த பட்ஜெட் மிகச் சிறப்பாக அமைந்து இருக்கிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகையில் இதிலே எந்தவிதமான புரட்சியும் இல்லை, புதுமையும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது மாத்திரமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சகோதரர் உமாநாத் அவர்கள் கூறுகிறபோது, இது மோடிமஸ்தான் பட்ஜெட் என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைதான். ஏனென்றால், மோடிமஸ்தான் தன்னுடைய வேலைகளைச் செய்கிறபோது கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்காத காரியங்களைத்தான் அவன் செய்து காட்டுவான். ஒருவேளை அந்த அர்த்தத்திலே அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அல்லது இதற்கு முன்பே இருந்த ஆட்சியாளர்கள் மோடிமஸ்தான் வேலை செய்து கொண்டிருந்திருப்பார்கள். நான் கொஞ்சம் நடைமுறை வழக்கிலே இதைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தெருவிலே மோடிமஸ்தான் வேலை செய்வார்கள். மேலே பார், வானம்; கீழே பார், பூமி என்று எதை எதையோ சொல்லி விட்டு, கீரி-பாம்பு சண்டை விடுகிறேன் பாருங்கள், சண்டை விடுகிறேன் பாருங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டே இருப்பதோடு, காளி வா, கல்கத்தா காளி வா என்று சொல்லி, குடும்பத்தில் தகராறா, இதோ தாயத்தை வாங்கிக்கொள், தாயத்தை வாங்கி முண்டாசிலே கட்டு அல்லது அண்டாவிலே போடு; எல்லாம் தீர்ந்து போகும் என்று சொல்லி தாயத்தை எல்லாம் விற்றுவிடுவார்கள். கீரிக்கும் பாம்புக்கும் சண்டை விடமாட்டார்கள். சண்டை விடாமலே, தாயத்தை விற்று விட்டு, மூட்டை கட்டிவிடுவார்கள். இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் அந்த மாதிரிதான் சொன்னார்கள். திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் வரவில்லை.

[திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்] [1984-மார்ச் 13]

நூற்றாண்டுக் காலமாகப் பேசப்பட்ட கிருஷ்ணா நதி நீர்த் திட்டம் இப்போதுதான் வந்திருக்கிறது. இதில் புதுமை இல்லையா? புரட்சி இல்லையா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சத்துணவுத் திட்டம் பற்றிக்கூட குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும் சுற்றியிருக்கிற அன்னை தெரசா அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்கு சத்துணவு அளிப்பது அவசியம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அன்னை தெரசா இன்றைக்கு காஷ்மீரில் பேசும்போது சத்துணவுத் திட்டம் மிகச் சிறப்பான திட்டம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்மை மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாம் இந்த சத்துணவுத் திட்டம் ஒரு சத்தான திட்டம், எங்கள் மாநிலத்திலும் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி இதிலே ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். இப்போது நடப்பது ராமராஜியம். இங்கே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஆட்சி நடக்கிறது. ஆந்திரத்திலே என். டி. ராமராவ் அவர்கள் ஆட்சி நடக்கிறது. அதைப்போல கர்நாடகத்தில் இராமகிருஷ்ண ஹெக்டே அவர்கள் ஆட்சி நடக்கிறது. ஆக இப்போது இங்கெல்லாம் ராமராஜியம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் எல்லாம் கிராமமக்கள் வாழ வேண்டும்; ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும்; திட்டம் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் செய்யவில்லை. இதை எல்லாம் அரசியல் வாதிகள் அடுத்த 'ஜெனரல் எலெக்ஷனை' வைத்து சொல்வார்கள், திட்டங்களை அறிவிப்பார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அடுத்த 'ஜெனரேஷனை' வைத்து திட்டங்களைப் போடுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் சிந்தனை செய்து, இந்த பட்ஜெட்டை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இதனுடைய பயனை 10, 15 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் தான் கண்டு கொள்ள முடியும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறப்பான பட்ஜெட்டை இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சில உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கடன் வசூல் செய்வதில் கடுமை காட்டப்படுகிறது., ஜப்தி செய்கிறார்கள் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். எங்கே அப்படி கொடுமை நடக்கிறது, ஜப்தி நடக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியவில்லை; எந்த மக்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் பல கோடி ரூபாயை நம்முடைய அரசு ரத்து செய்திருக்கிறது.

1984 மார்ச் 13]

[திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்]

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பிற்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அரசில் சிறப்பாக, முறையான பாதுகாப்பு இல்லை என்று சிலர் சொன்னார்கள். இதற்கு முன்பு இருந்தவர்கள் எப்படி பாதுகாப்பு கொடுத்தார்கள், இப்போது எப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துதான், நாட்டு மக்கள் நன்றாகத் தெரிந்துதான் மீண்டும் ஆட்சிக் கட்டிலிலே புரட்சித் தலைவரைக் கொண்டு வந்து உட்கார வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் வாத்தியார் போட்ட பட்ஜெட். இதில் தப்பு இருக்காது. அதனால்தான் மீண்டும் ஆட்சிக் கட்டிலிலே அமர வைத்திருக்கிறார்கள்.

சுருக்கமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோமணம் கட்டிக்கொண்டு திரிகிறவர்கள் ஊரிலே ஒருவன் வேட்டிக் கட்டிக்கொண்டு போனால் அவனை முட்டாள் என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் பட்ஜெட் என்ற பெறும் மரத்தையும் பச்சை இலையையும் தான் காட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வந்திருக்கிற பட்ஜெட் மரம் அப்படிப்பட்டதல்ல. இதற்கு ஆணியேர் ஜல்லி வேர், பக்கவேர் உண்டு, சுற்றிலும் ஜிவநீர் உண்டு. “எல்லோரும் எல்லாம் பெற்று, இல்லாமை இந்த நாட்டில் இல்லாமை வேண்டும்” என்று தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் கண்ட கனவை எல்லாம் நனவாக்கி, இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் புதுமையான கருத்துக்களைச் சொல்லி, புதிய புதிய திட்டங்களைத் தீட்டி இந்த நாட்டு மக்களுக்காகப் பாடுபடுவதை அனைவரும் அறிவார்கள். அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் உள்ளாருக்குள்ளே அப்படி நினைத்துப் பாராட்டினாலும் வெளியே சொல்ல மறுக்கிறார்கள். எதை எடுத்தாலும் எம். ஜி. ஆர். செய்கிறார் தேவையான எல்லாவற்றையும் செய்கிறார் என்று பாராட்டும் மனப்பக்குவம் இருந்தாலும் வெளியே எப்படி இதைச் சொல்வது என்று நினைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தான் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, பிற்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

நான் ஒவ்வொரு சட்டமன்றக் கூட்டத்திலும் சொல்வது வழக்கம். இந்தக் கூட்டத்திலும் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திரைப்பட நடிகராக இருந்த நேரத்தில் என்னென்ன கருத்துக்களை வலியுறுத்தினார்களோ அந்தக் கருத்துக்களைத்தான் இன்றைக்கு ஆட்சிக் கட்டிலிலே அமர்ந்திருந்து ஒவ்வொன்றாக நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு ஒரு காட்சி நினைவுக்கு வருகிறது. மதுரை வீரன் என்ற படத்தில் அந்தக் காட்சி வருகிறது. மதுரை வீரன் படத்தில் கதாநாயகி பொம்மி என்ற பாத்திரம் அற்றிலே விழுகிறமாதிரி ஒரு காட்சி.

[திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்] [1984 மார்ச்]

(முற்பகல் 10-30)

ஆற்றில் வீழ்ந்து அந்தக் கதாநாயகியை காப்பாற்றுகிற ஒரு பாத்திரமாக, அந்தக் கதாநாயகன் பாத்திரத்திலே நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் பங்கேற்று இருப்பார். அப்படிக் காப்பாற்றுகிறபோது, நரசப்பன் என்ற ஒருவர் வருவார். அந்த நரசப்பன் வந்து வீரனிடத்திலேபோய் சொல்வார். அந்த வீரன் காப்பாற்றியதை அறிந்து அந்த நரசப்பன், அங்கு இருந்தவர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்பிடுவார்கள். 'டேய் குலத்திலே சக்கிலியன் எப்படிடா நீ எங்கள் மன்னன் மகளைத் தொடலாம்' என்று கேட்பார். அங்கே வீரன் வேடத்தில் இருக்கின்றவர் சொல்வார். 'நல்ல நியாயம், தொடாமல் எப்படி தூக்குவது' என்று கேட்பார். உடனேயே பக்கத்திலே இருக்கின்றவர் சொல்வார். ஏன் நாங்கள் எல்லாம் எப்படி நின்று வேடிக்கை பார்க்கிறோமோ, அப்படி நீயும் பார்க்க வேண்டியது தானே' என்று சொல்வார். உடனே பக்கத்திலே இருக்கின்றவர் சொல்வார்—ஐயய்யோ, இள வரசியை நீச்சப் பையன் தொட்டுவிட்டாரே, மன்னன் மகளை அரண்மனையிலே சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டார்களே என்பார். அப்போது ஒருவர் சொல்வார்—உன் நிழல் பட்டாலே தோஷம். தள்ளி நில்லுடா என்று சொல்வார். அப்போது வீரன் வேடத்தில் இருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் குறிப்பிடுவார். நல்ல நியாயம் ஐயா, ஆபத்தில் சிக்கியவர்களைக் காப்பாற்ற வக்கு இல்லை வகை இல்லை. தொட்டால் தோஷம், நிழல் பட்டால், தீங்கு, காலம் தான் உங்களுடைய நிலைமையை மாற்றிக் காட்டும். அந்தக் காலம் தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலம் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் எல்லாம், சேர்மனாக, தலைவர்களாக அவர் படத்திலே குறிப்பிட்டதை இன்றைக்கு நடைமுறைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொன்றாகச் எவ்வளவோ பொதுவுடமை கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் எதையும் செய்யவில்லை முந்தைய அரசு. சொன்னதும், செய்ததும் இந்த ஆட்சியில் தான் என்று சொல்லி மிகச் சிறப்பான பட்ஜெட் இது என்று கூறி நான் வரவேற்கிறேன்.

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்]

இந்தச் சூழ்நிலையில் பெரியார் மாவட்டத்தில் பவானிசாகர் தொகுதியில் நீண்ட நாட்களாக ஒரு கோரிக்கையை இந்த மன்றத்திலே வைத்திருந்தேன். நான் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். பவானிசாகர் ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு அணையைக் கட்டவேண்டுமென்று, புஞ்சைப்புளியம்பட்டி, நம்பியூர், அவினாசி போன்ற வறட்சிப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக அந்தக் கால்வாயை வெட்டி, அந்தக் கால்வாய்க்கு அண்ணாவின் பெயரைச் சூட்டுகின்ற வகையில் அண்ணா கால்வாய் என்ற பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இருந்தேன். அந்தக் கால்வாய் ஆய் விலே இருப்பதாக சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களும், அமைச்சரும் என்னிடத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். 1954-லிருந்து ஆய்விலே இருந்த அந்தக் கால்வாய் இன்றைக்கு மறு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட நிலையில் மழை, வெள்ளத்தால் கிடைக்கின்ற உபரி நீரை தேக்கிவைத்து, கால்வாய்வெட்டி அந்தக் கால்வாய் மூலம் ஏறக்குறைய 40கிலோ மீட்டருக்கு, 36000 ஏக்கருக்கு நீர்பாசனம் ஏற்படுத்தக்கூடிய அண்ணா கால்வாய் திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்கல்வியில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. பவானிசாகர் சத்தியமங்கலம் போன்ற இடங்களில் மலை வாழ் பகுதி மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிப்பதே மிக அதிசயம். அவர்கள் ஓரளவு உயர் தொழிற் கல்வியைக் கற்பதற்கு, கல்லூரிக்குப் போவதற்கு வசதி இல்லாமல் போக்குவரத்து இல்லாமல் மசலப்பகுதியாக இருக்கிறது. இயற்கைச் சூழ்நிலைகளில் அந்தப் பகுதிகளில் பாலிடெக்னிக் குகளை, தொழிற்கல்லூரிகளை அமைத்திட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பவானிசாகர் தொகுதி புஞ்சைப்புளியம்பட்டி நீண்ட நாட்களாக நகராட்சியாக ஆக்கப்படுவது தாமதமாகிக் கொண்டிருக்கிறது அதை விரைவாக நகராட்சியாக ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே பேச வாய்ப்பு

[திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்] [1984 மார்ச் 13]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் முக்கியமான பொதுவான கருத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெரியார் மாவட்டத்தில் கூலிநெல் அறவைக்காரர்கள் 200-க்கும் மேற்பட்ட அரிசி ஆலைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு லைசன்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. லெவி வாங்குவதற்கு கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லி லைசன்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யாரோ ஒருவர் செய்த தவறுக்கு எல்லோரையும் தண்டிக்கின்ற முறையில் ரத்துசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. வருஷத்திற்கு இரண்டு டன்னாவது லெவி கொடுக்கின்ற நிரந்தர உத்தரவை பிறப்பித்து அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக விடுதலை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று பத்திரிகையாளர்கள் இந்த மாமன்றத்திற்கும் மக்களுக்கும் இணைப் பாலமாக இருக்கிறார்கள். ஆணி வேறாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாடகை வீட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தவணை முறையில் அவர்கள் இருக்கிற வீட்டை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கி கொடுத்திட வேண்டுமென்று அனைத்து உறுப்பினர்கள் சார்பாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டமன்ற காவலர்களுக்கு ஏற்கனவே நவம்பர் மாதத்திலிருந்து கிடைக்க வேண்டிய பில் இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு யூனிபார்ம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இவைகளை எல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த பட்ஜெட்டிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு நல்கிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களால் இங்கே வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் பக்கங்கள் வளர்ந்து வருவதைப் போல் பற்றாக்குறையும் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது என்பதை நான் முதலிலே சுட்டிக்காட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1984 மார்ச் 13]

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

முதலாவதாக வந்த நிதி நிலை அறிக்கை, 1977-78 ஆம் ஆண்டு மொத்த பற்றாக்குறை 13.92 கோடி; 1978-79 ஆம் ஆண்டு பற்றாக்குறை 34.5 கோடி; 1981-82-ல் பற்றாக்குறை 111.49 கோடி; 1982-83-ல் பற்றாக்குறை 135.44 கோடி. இந்த ஆண்டு, 1984-85-ல் பற்றாக்குறை 201.50 கோடி. பற்றாக்குறை என்று இந்த அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். மது விலக்கை ரத்துசெய்துவிட்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வருமானமாகப் பெற்றதற்குப் பிறகு இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பற்றாக்குறை பட்டுத் தாக்கல் செய்திருப்பது உண்மையிலே வேதனையான ஒன்றாக கருதவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாநில அரசினுடைய பட்டுஜை டில் 57 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மக்கள் கவலைப்படுகிற அளவிற்கு இன்றையதினம் வரி விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த 57 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருப்பதில் வேதனைக்குரிய செய்தி என்னவென்றால், விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காத நேரத்தில் அதிகச் செலவானாலும் பரவாயில்லை, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு டீசல் எண்ணெயைப் பயன்படுத்தி, மோட்டார்கள்ளைப் பொறுத்தி, விவசாயம் செய்து வருகின்ற இந்த சூழ்நிலையில் இது அனைவருக்கும் தெரிந்ததுதான். இன்றைக்கு டீசலுக்கும் வரியை உயர்த்தி இருப்பதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு தொல்லை கொடுக்கின்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாக இது இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் நூலுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நம் முடைய நாவலர் அவர்கள் அநேகமாக அந்த நூலுக்குப் போட்ட வரி ரத்து செய்துவிடுவோம் என்று சொன்னாலும் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதேபோல் விவசாயிகளுடைய நிலைமையை நாம் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், “பெய்தும் கெடுத்தது பொய்த்தும் கெடுத்தது—பழமொழி சொல்வார்கள்—என்று சொல்கிற வகையில், மழை பெய்யாத போது தமிழ் நாட்டிலே வறட்சி நிலை ஏற்பட்டது. இப்போது வெள்ளம், புயல் ஏற்பட்டு பெரும் வேதனைக்கும் சோதனைக்கும் விவசாயிகள் ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய துயரைத் துடைப்பதற்கு எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தாலும், அவர்களுடைய துயர் துடைக்கப்படாத ஒன்றாக ஆகிவிடும்போல் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

[1984 மார்ச் 13]

சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால், வயவிலே அறுத்த வைகளை கலத்திற்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்க முடியாமலும், அப்படி கொண்டு வந்து சேர்த்தாலும் அவற்றை அடிக்க முடியாமலும், அப்படி அடித்தாலும், அத்தனையும் பதராக இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் தான் இருந்தன. நான் ஒரு கணக்கைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், 10 ஏக்கர் அவர்கள் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்றால் 50 கலம் நெல் கூட அவர்களுக்கு கிடைக்கமுடியாதபடி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்றைய தினம் கரும்புக்கு நம்முடைய அரசு ஒரு கூடுதல் விலை கொடுக்குவது என்று எதிர்பார்த்து, அது கிடைக்காமல் இன்றையதினம் பம் வேறு அல்லல்களுக்கும் பல்வேறு இன்னல்களுக்கும் அவர்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் கரும்புக்கு பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு விதமான விலைகளை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். 200 ரூபாயிலிருந்து 250 ரூபாய் வரை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி கொத்தாரி சர்க்கரை ஆலையில், சென்ற ஆண்டு கேட்டபோது, தொகையை கூட்டிக் கொடுக்காமல், அந்த தொகையை குறைத்திருக்கிறார்கள். தற்போது விலைவாசி நாளுக்குநாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. உற்பத்திச் செலவும் நாளுக்குநாள் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கரும்பினுடைய விலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக நிர்வாகத்தைச் சென்று கேட்டால் சக்தி சுகர்சிஸ் 200க்கு மேல் கொடுக்கப்படுகிறது, பெரம்பலூரில் உள்ள சர்க்கரை ஆலையில் 209 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும், ஏன் கொத்தாரியில் மட்டும் இந்த விலை என்று கேட்டால் அவர்கள் ரெக்கவரி பேசினால் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவிற்கு ரெக்கவரி பேசினால் வருகிறது என்பது கூட தெரியாது. ஆகையினால் ஒரு குறிப்பிட்ட நியாயமான விலையைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10—40)

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய சாதனையைச் சொல்வதைவிட, இதற்கு முந்தியிருந்த அரசு, முந்தியிருந்த அரசு என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தார்கள். நான் கவனித்துக் கொண்டே வந்தேன். முந்தியிருந்த அரசு என்றால் எது? சலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்த அந்த அரசா, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 2 ஆண்டுக் காலம் முதலமைச்சராக இருந்தார்களே அந்த அரசா அல்லது இரண்டு ஆண்டுக்காலம், இந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைப்பதற்கு முன்னால் இருந்ததே அந்த அரசா என்று என்னால் புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

1984 மார்ச் 13]

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

ஆனால் நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள். அது நினைவுக்கு வருகிறது. எதிர்க்கட்சி என்றால், ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, அவர்களுக்கு லாலி பாடுவதற்காக எதிர்க்கட்சிகள் இங்கே வருவதில்லை என்று அடிக்கடிச் சொல்வார்கள். அதைப் போலவே, எதிர்க்கட்சிகள் என்பது மாட்டுக்கு மூக்கணாங்கயிறு போல—அவர்களுடைய பாஷை அது—குதிரைக்கு கடிவாளம் போல, வண்டிக்கு கடையாணி போல என்று சொல்வார்கள். அதுதான் எதிர்க்கட்சியினுடைய வேலை. இங்கே குற்றச்சாட்டுகளை நாங்கள் சொல்கிறோம் என்று சொன்னால், அது குறையை எடுத்துச் சொல்வதாக கருதாமல், அது நிவர்த்தி செய்யப்படவேண்டிய ஒன்று என்று அந்தப்பொருளிலே நினைப்பீர்களேயானால், அது மிக நன்றாக இருக்கும்.

நாங்கள் எதையுமே குறைச் சொல்கிறோம், என்று கூறுகிறார்கள். நாங்கள் எதையுமே குறைச் சொல்வது கிடையாது. தன்னிறைவுத் திட்டம் கொண்டு வந்தபோது முதன் முதலில் ஆதரித்தவன் நான். தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எப்படிச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற யோசனையை அப்பொழுது நான் சொன்னேன். காரணம் தன்னிறைவுத் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கும் அந்த நேரத்திலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கேயில்லை. அப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இல்லாத காரணத்தால், அது அதிகாரிகளுடைய, அதிகார வர்க்கத்தினுடைய ஆட்சியாக அமைந்து விடும். அதிலே ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று அப்பொழுதே சொன்னேன். ஆனால் அதை ஏதோ குறையாக எடுத்துக் கொண்டு கவனிக்காமல் வட்ட காரணத்தினால்தான், இன்றைய தினம் தன்னிறைவுத்திட்டத்திலே இவ்வளவு கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட சென்ற தடவை பேசியபோது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்காரர்கள் மட்டும் இதிலே தவறு செய்யவில்லை, எல்லாக் கட்சியைத் தேர்ந்தவர்களும் இதிலே தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அந்தப் பேச்சிலே சொன்னார்கள். மக்களுடைய வரிப்பணத்தை வீணாக் குவதில் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அது குற்றம் குற்றமேதான், ஆகவே, யார் செய்திருந்தாலும் அதில் நீங்கள் கண்டிப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தே தவிர, அவர்கள் மாத்திரம் அல்ல, இவர்களும் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியான சமாதானமாகாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. அன்பில். தர்மலிங்கம்]

[1984 மார்ச் 13]

தன்னிறைவுத் திட்டம் தமிழகத்தில் சரியாக செயல்படவில்லை என்று நாங்கள் சொல்கிற நேரத்தில், இதற்கு முந்தி இருந்த ஆட்சியில் என்ன செய்து விட்டார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். முன்னால் இருந்த ஆட்சி சரியாக செய்யாததினால் தான் இப்பொழுது உங்களைக் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் அதே குற்றத்தை செய்து வந்தால் நாளைக்கு யாரிடம் போய் ஒப்படைப்பது? எங்களிடமோ அல்லது வேறு யாரிடத்திலுமோ என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இங்கே சொல்ல வேண்டியதை சொல்வதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சிகள் இருக்கிறதே தவிர, அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

நாங்கள் சொல்வது உங்களுக்கு குற்றமாகப்படுகிறது. ஆனால் ஆடிட்டர் ஜெனரல் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டை நீங்கள் பார்ப்பீர்களேயானால், அரசினுடைய கண்டிண்டென்சி பண்ட் என்று சொல்லப்படுகிற நிதி ஒன்று உண்டு. நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்படுவது ஏதோ ஒரு அவசர காலத்திட்டம் வரும் போது, அவசரத்திற்கான அவசியம் ஏற்படும்போது, அந்த நிதியைப் பயன்படுத்துவார்கள். அரசின் கணக்குகளை தணிக்கைசெய்யும், காம்ட்டிரோலர் அண்ட் ஆடிட்டர் ஜெனரல் ஆப் இந்தியா கொடுத்திருக்கிற அறிக்கைபடி 1981-82 ஆம் ஆண்டில் கண்டிண்டென்சி பண்டில் இருந்த 270 திட்டங்களுக்கு அனுமதி தரப்பட்டிருப்பதாகவும், ஆரம்பத்தில் 30 கோடி ரூபாய் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்ட இந்த நிதி, பின்னர் 110 கோடி ரூபாயாகவும், அதன் பின்னர், 160 கோடி ரூபாயாகவும் ஓராண்டில் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதாகவும், அதற்கு ஆடிட்டர் ஜெனரல் தமிழக அரசிடம் விளக்கம் கேட்டதற்கு, பொருத்தமான பதில் இல்லை என்றும் அறிக்கை கூறுகிறது.

‘ஆன்லுக்கர்’ என்ற ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் எழுதப்பட்ட அந்தச் செய்தியில் தெரிவிக்கிறார்கள்.

‘According to reliable sources in the Accountant-General's Office and Secretariat, almost the entire self-sufficiency scheme was misused, abused or under-used.’

அதாவது தணிக்கை அதிகாரி அலுவலகத்திலும் தலைமை செயலகத்திலும் கிடைத்த உண்மையான தகவலின்படி, தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட முழு தொகையும் தவறாகவோ, மோசடியாகவோ குறைத்தோ தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கொடுத்திருக்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திருவாணைமுகவரிச் என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே ஆடிட்டர் அறிக்கையில் பக்கம் 58 இல் வேறு ஒரு தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற பெயரால் அரசின் நிதி எந்த அளவுக்கு வீணாகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

1984 மார்ச் 13]

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

‘False bills were submitted on Rural Programme under self-sufficiency Scheme and in one case as per the records, a bill was claimed within a week after the construction of the road was finished. When audit demanded an explanation one official wrote back saying that the road has been washed away by floods.’

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதாவது தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்ட சாலை ஒன்று போட்டு முடிக்கப்பட்ட ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகவே அந்த சாலை பழுது பார்க்கப்பட்ட என்று ஒரு மில் போட்டு பணம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆடிட்டர் இது குறித்து அதிகாரியை விளக்கம் கேட்ட போது அந்த சாலை வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டதாக எழுதியிருக்கிறார். அந்தச் சாலை எதற்காகப் போடப்பட்டது தெரியுமா? வறட்சி நிவாரணப் பணியில் போடப்பட்ட சாலை அது. நேரில் கூறும் பொழுது அந்த அதிகாரி ஒரு அ. தி. மு. க. அரசியல்வாதியை திருப்தி செய்வதற்காக அந்த நிதி உபயோகப்பட்டதாகக் கூறியிருக்கிறார். இதை நான் சொல்லவில்லை. ஆடிட்டர் ஜெனரல் ரிப் போர்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அரசு ஏராளமாக உதவி செய்வதாக விளம்பரம் செய்கிறார்கள். உண்மை என்ன? Special Comparative Plan விசேஷ பல அம்சத் திட்டம் இப்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக உள்ள திட்டம். இது மத்திய அரசு முன்னின்று ஊக்குவித்து நடத்தும் திட்டம். ஆனால் இதற்காக செலவு முழுவதும் மாநில நிதியிலிருந்து தான் செய்ய வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு ஆரம்பித்து 2 ஆண்டுகள் ஆகிறது. இதன்படி முதல் ஆண்டில் 73 கோடி ரூபாயும், இரண்டாவது ஆண்டில் 83 கோடி ரூபாயும் மத்திய அரசு செலவு செய்திருக்க வேண்டும். செய்தார்களா? தமிழக அரசின் சமூக நலத் துறை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிய அறிக்கையிலே இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் மாநிலத் திட்டங்களில் மொத்தமாக எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டது என்று கூட்டி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 18 சதவீதம் பேர்கள் இருப்பதால், மொத்தமாக தமிழ் நாட்டு மக்களுக்குச் செலவானதில் 18 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பயன்பெற்றார்கள் என்பதால் மொத்தச் செலவில் 18 சதவீதம் இவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு அதைக் குறிப்பிட்டு, இவ்வளவு தொகை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பிவிட்டார்கள். சரியான அறிக்கையா அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது? இதற்குக் காரணம் என்ன? விசேஷ பல அம்சத் திட்டத்தை ஒழுங்காக நடத்தினால் விசேஷ மத்திய உதவி Special Central Assistant கொடுக்கப்படும் என்று மத்திய அரசு கூறியிருக்கிறது. அந்த உதவியைக் கேட்கத் தான் இந்த அறிக்கையை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். 1980-81-ல் மத்திய அரசு அளித்த விசேஷ உதவி 9.56 கோடி. இதை

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

[1984 மார்ச் 13]

31-3-1981-க்குள் செலவழித்தாக வேண்டும். செலவழிக்கப் பட்டாத மீதித் தொகைகளை மத்திய அரசுக்கே திருப்பித் தர வேண்டும். மார்ச் 1981 வரை தூங்கிவிட்டு, மார்ச் மாதத்திலே மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி புராஜக்ட் ஆபீசர்களுக்கு அனுப்பி விட்டு, தொகை முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்டு விட்டது என்று மத்திய அரசுக்கு தகவல் தந்துவிட்டார்கள். புராஜக்ட் ஆபீசர்கள் இதை என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் வங்கிகளில் முன் வைப்பு உதவித் தொகை என்ற பெயரால் டெபாசிட் செய்து அரிசன மக்களுக்கு கடன் கேட்கிற போது நான்கில் ஒரு பகுதி தொகை அதிலிருந்து இனாமாகத் தரப்படும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் வங்கிகளில் அந்த உதவி தரப்படவேயில்லை. அரிசனங்கள் உதவி கேட்டால் தட்டிக் கழித்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தான் இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது. அதைப் போல பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் நான் இங்கே சொல்ல முடியும். ஆனாலும் அத்தனையையும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

அதைப் போலவே சத்துணவுத் திட்டத்தைக் குறை சொல்ல தாக இங்கே சிலர் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் ஆகட்டும், அல்லது நாங்கள் ஆகட்டும், முன்னேற்றக் கழகத்தில் யாரும் அதைப்பற்றி குறை சொன்னது கிடையாது. குறை சொல்லவும் மாட்டோம். ஆனால் இருக்கிற குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது எங்களுடைய எண்ணம். அதிலே குறைகளே இல்லையா என்று கேட்கலாம், குறைகள் இருக்கின்றன. அது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்கு தெரியும். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அவர்கள் முன்பு செய்ததைப் போல் இப்போது செய்ய முடியவில்லை.

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதை எல்லாம் நான் தெரிந்து வைத்து இருக்கிறேன் என்பது பற்றி மிகத் தெளிவாக தெரிந்து வைத்து இருப்பதைப் போல பேசுகிறார்கள் நமது மாண்புமிகு அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள். எனக்குத் தெரிந்தது என்ன என்பது அவர்களுக்கு தெரிந்து இருப்பதால் எதை எல்லாம் நான் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறேன் என்பதை இங்கே தெரிவிப்பார்களானால், எனக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய மாவட்டத்தில் அந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காகப் போடப்பட்டிருந்த அந்த உதவி

1984 மார்ச் 13] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

யாளர் தாக்கப்பட்டு, அவருக்கு துணையாக இருந்தார் என்பதற்காக ஆணையாளரும் தாக்கப்பட்டு, தாக்கப்பட்டது யாராலே என்பது தெரிந்து அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெயரிலே நடவடிக்கை வேண்டும் என்று சர்வக்கட்சித் தோழர்களும் அங்கே உண்ணா விரதம் இருந்து, அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு அனுப்பி வைத்ததில், இன்று வரையில் விசாரித்ததாகத் தெரியவில்லை. இது அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் செய்தி பத்திரிகையிலே வந்ததும் அதைப் பற்றி என்ன என்பது பற்றி பதிலும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. மேடையிலும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அது அன்னியில் விசாரணையும் நடத்தப்பட்டு இருக்கிறது. வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்றுதான் தெரிந்ததே தவிர அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக்கு இன்னும் தீர்ப்பு வரவில்லை. அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் இப்போது பதவி இல்லை என்பதைத் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பதவியில் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் தொடர்ந்த வழக்கு தொடரப்படும், அது வசரிக்கப்படும்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நன்றி. அடுத்து சத்துணவு மையத் திட்டத்தைப் பற்றியும் அந்த அறிக்கையில் உள்ளது பற்றியும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சத்துணவு மையத்திற்கு கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் சரியாக கட்டவில்லை என்றும் அது ஆளும் கட்சி காரர்களுக்கு ஒப்பந்தம் கொடுக்கப்பட்டதிலே கட்டி முடிக்கப்படாமல், கட்டி முடிக்கப்பட்டதிலும் பல சரியாக இல்லை என்பதையும் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து அதை ஆடிப் ரிப்போர்ட்டிலும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே அந்த சத்துணவுத் திட்டம் என்ற பெயராலே சத்துணவுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரவேற்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையிலே செயற்படுத்த வேண்டிய காரியங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், சென்ற ஆண்டு சிறு பாசனத்திற்கு ஒதுக்கிய நிதியை விட இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டு

(திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்)

[1984 மார்ச் 13]

இருக்கிறது. அதைப் போலவே கூட்டுறவுக்கு சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கியதை விட இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே வீட்டு வசதிக்கு சென்ற ஆண்டு

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் சத்துணவுக் கூடங்கள் கட்டுவதற்கு அதிலே அ. இ. அ.தி.மு.க.வுக்கு கொடுத்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பு இருக்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள். தயவு செய்து கொடுத்தால் அது உதவியாக இருக்கும்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசு என்று குறிப்பிடவில்லை. நான் அதைக் கொடுக்கிறேன். அ.இ.அ.தி.மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒப்பந்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அ.இ.அ.தி.மு.க.-வுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? (குறுக்கீடு). கொஞ்சம் பேச வுங்கள். இவ்வளவு பெரிய நல்ல காரியங்கள் சொல்லும்போது நாம் பேசினால் தான் புரியும். மற்ற கட்சிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இது எந்தக் கட்சிக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டு சலுகை காட்டப்பட்டு இருப்பதாக ஏதாவது ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறதா என்பதைச் சொன்னால் உதவியாக இருக்கும்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது பொது மக்களுடைய வரிப்பணம். எந்தக் கட்சிகாரர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் தப்பு தப்பு தான். அதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தக் கட்சிக் காரர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் தவறு தவறு தான் என்றால் தயவு செய்து நம்மையே நாம் குறை சொல்லிக்கொள்ளக் கூடாது. கட்சியில் சேர்ந்தால் அவர்கள் தொழிலாளியாக இருக்கக் கூடாது, முதலாளியாக இருக்கக் கூடாது, தொழில் செய்யக் கூடாது என்று இல்லை. நேர்மையாகச் செய்கிறார்கள் இல்லையா என்பதுதான் கேள்வியே தவிர, அவர்கள் அந்தப் பணிகளைச் செய்வதற்குத் தகுதியானவர்களானால் எல்லோருக்கும் அந்தவாய்ப்பைக் கொடுக்கலாம். அதற்காக எந்தக் கட்சி என்று பிரிக்கக் கூடாது. கட்சியில்லாமல் மக்கள் இல்லை,

1984 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆடிட் ரிப் போர்ட்டிலே எப்படி கட்சி என்று போட முடியும்? பார்ட்டி என்று போட முடியாதே.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் : அதுதான் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேனே.

சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் என்று பார்க்கும்பொழுது, அதனால் இப்பொழுது பல திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை இந்த ஆண்டு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே லோன்ஸ் பார்அக்ரிகல்சர் என்று எடுத்துக் கொண்டால் 89 இலட்சத்து 57 ஆயிரம் ரூபாய் கூட்டுறவுக் கடனாகக் கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால் அதைப் பற்றி இந்த ஆண்டு பார்த்தால் 38 இலட்சத்து 97 ஆயிரம் ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் என்பதற்காக 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கு 12 கோடியே 94 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் 1984-85-ல் 5 இலட்சம் தான் இருக்கிறது. இது ஒருவேளை அச்சுப் பிழையாகக் கூட இருக்கலாமோ என்னவோ, அதைப்பற்றி நாவலர் அவர்களை கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு பாசனத் திட்டம் என்று எடுத்துக் கொண்டால், இப்பொழுது அது எவ்வளவு அவசியம் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அந்தச் சிறு பாசனத் திட்டத்திற்குச் சென்ற ஆண்டு மேஜர் ஓர்க் என்ற தலைப்பில் இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இப்பொழுது அது ஐந்து இலட்சம் ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்கு எல்லாம் குறைத்து சத்துணவுத் திட்டம் என்ற பெயராலே அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலே ஒரு பட்டமொழி உண்டு. “வயிற்றுப் பிள்ளையை நம்பி மாடு மேய்க்கிற பிள்ளையைக் கொன்றுவிடக் கூடாது” என்று. அப்படி வரப்போகின்ற பிள்ளைகளை நினைத்துக்கொண்டு அப்பன், பாட்டன்களைப் பட்டினி போட்டுக் கொல்வது சரியல்ல.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்குச் சோறு போடுகிறோம் என்று சொல்லி, முறையாகச் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டிய சாலை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை; பாலங்கள் கட்டி முடிக்கப்படவில்லை; பல்வேறு வேலைத் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்] [1984 மார்ச் 13]

நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் கூட நெல்லை மாவட்டத் திலே சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்த்தபொழுது, பச்சையாறு திட்டத்திற்குக் கருணாநிதி காலத்திலே அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு, அது முடிக்கப் படவில்லை என்று சொன்னதும், அதனாலே சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டதும் தெரியும்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் ஆட்சிக் காலத்திலே எதையுமே செய்யாததைப்போல இங்கே அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் நெல்லையிலே சொல்லியதைப் போல, அப்பொழுது பாலம் கட்டியிருப்போமேயானால், அந்த அணை கட்டியிருக்கப்படுமேயானால் இந்த வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்காது என்று சொன்னார்கள். நான் அதற்காகச் சொல்கிறேன். இதைப்போலவே திருச்சி மாவட்டத்திலே வாய்த்தலையில் ஒரு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றுக்கூட நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அனுமதி வாங்காமல் அடிக்கல் நாட்டிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதாவது பச்சையாறு திட்டத்திற்கு, வாய்த்தலையிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற அந்த அணைக்கட்டு பற்றி தினத்தந்தி பத்திரிகையிலே, ஓடி குட்டி அணை என்று வந்தவுடனே, மத்திய அரசு அதை நிறுத்தி விடும்படி கட்டளையிட்டது. அப்பொழுது முதலமைச்சரவர்கள், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து, மத்திய சர்க்காருடன் பேசி அனுமதி பெற வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், அது கொஞ்சம் தாமதமாயிற்று. நான் அப்பொழுது முதலமைச்சரிடத்தில் கேட்டேன். ஏனென்றால், அந்த வாய்த்தலை அணையைக் கட்டாததாலே பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நாங்களும் இருந்தோம். ஆகவே, அவர்களிடத்தில் சொன்னேன், மத்திய சர்க்காருடைய அனுமதியைக் கேட்டா கர்நாடக அரசு சர்வ்வதி, ஹேமாவதி போன்ற அணைக் கட்டுகளைக் கட்டுகிறார்கள். அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெறாமல் கட்டுகிறபொழுது இங்கே மட்டும் கட்டினால் என்ன கெட்டு விடும் என்று முதலமைச்சரவர்களிடத்திலும் மற்ற அதிகாரிகளிடத்திலும் பேசியபொழுது அப்பொழுது முதலமைச்சரவர்கள், அஸ்திவாரம் போட்டுவிடலாம், அனுமதி பெற்றுவிடலாம் என்று சொல்லி, அதற்கு அடிக்கல்லே நாட்டினார்கள். நாவலர் அவர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் தெரியும். அதற்குப் பிறகுதான் வந்தது.

ஆகவேதான் சொல்கிறேன். அந்த அணைக்கட்டைக் கட்டியதற்குப் பிறகு, சென்ற வெள்ளத்தில் ஏற்பட்ட சேதத்தைப் பார்க்க வந்த நிபுணர் குழுவுனர் சொல்கிறார்கள், இந்த வாய்த்தலை அணை மட்டும் கட்டப்படாமல் இருக்குமேயானால், கரி

1984 மார்ச் 13]

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

காலன் கட்டிய அணைக்கு மேலே இருக்கின்ற பாகங்கள் அத்தனையும் இந்தப் பெரு வெள்ளத்தினால் அமீத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கும், அவ்வளவு பெரிய வெள்ளம் என்று அறிக்கை தந்தார்கள்.

நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், எதையுமே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் செய்யவில்லை என்று கூறக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். அங்கே இருந்தவர்களெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருந்தவர்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

ஆகவே அவர்கள் காலத்திலே செய்யப்பட்டது பற்றி நீங்களே குறை சொல்லக்கூடாது. அதைப் போன்று எதையுமே செய்யவில்லை என்று இப்போது கூட சொன்னார்கள். எதனைப் பாலங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். குளித்தலைக்கும்-முசிறிக்கும் இடையிலே காவிரியில் கட்டப்பட வேண்டிய பாலத்தைப் பற்றி 'கருணாநிதி அண்ணாச்சி, காவிரி பாலம் எண்ணாச்சி' என்று கேட்டார்கள். ஆனால் பின்னர் காவிரி பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது என்பது நாம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கே எல்லோரும் போய்க் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். கட்டி முடித்தாகிவிட்டது. அதற்கப்புறம் தான் நீங்கள் திறந்தீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து எத்தனை ஆண்டுக்காலம் அதற்காகக் கஷ்டப்பட்டோம்; எத்தனை ஆண்டுக்காலம் அதற்காகப் பாடுபடவேண்டி இருந்தது என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்குப் பிறகு வந்தவர்கள் அதைச் செய்ய வேண்டியதுதானே. அதாவது நீங்கள் வராமல் நாங்கள் வந்திருந்தாலும் கூட அதைச் செய்திருப்போம். வேறு யார் வந்திருந்தாலும் அதைச் செய்திருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிடுவதற்காக வருந்துகிறேன். ஆனால் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். இந்தப் பாலம் எல்லாம் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டு அப்படியே விடப்பட்டிருந்தது. வேண்டுமானால் புள்ளிவிவரங்கள் தருகிறேன். இந்தச் சட்டசபையிலேதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். நாங்கள் வந்து திட்டம் போட்டு மறுபடியும் எடுத்து முடித்து வைத்திருக்கிறோம். இதைப்பற்றி அந்தக் கட்டிடத்தைத் திறந்து வைக்கிறபோதே பேசப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 13]

திரு. அன்பில் தர்மலங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே திட்டம் போடப்பட்டது. இடையிலே அது நிறுத்தப்பட்டதற்குக் காரணம், அந்த கான்ட்ராக்டருக்கு வேண்டிய, தள்ளுகின்ற அந்த இயந்திரம் சரியாக இல்லாததன் காரணத்தால், பம்பாயிலிருந்து தனியாக அந்த இயந்திரத்தை கொண்டு வரவேண்டியிருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்ட காரணத்தால் தான் அதிலே தாமதம் ஏற்பட்டதே தவிர, வேறு எதுவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவிரிக்கு திருச்சியிலே பாலம் கட்டி இருக்கிறோம். அதில் என்ன கோளாறு? அது எங்கள் காலத்திலேதான் கட்டப்பட்டது. திருமானாருக்கும், திருவையாறுக்கும் இடையிலே விளாங்குடியில் ஒரு பாலம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. (குறுக்கீடு) அந்தப் பாலம் பற்றி நேற்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. யூசுப் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை எல்லாம் பெர்மிஷன் இல்லாமல் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பாலத்திற்கு பெர்மிஷன் வாங்காமல் இருந்து, திரு. பக்தவச்சலம் அவர்கள் கடைசியாக அதைக் கட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களை அழைத்து வந்து அஸ்திவாரம் போட்டு அப்படியே நின்றிருந்தது. முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலே தான் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கான அனுமதியைப் பெற்று அந்தத் திருமானார்-விளாங்குடி பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

அதைப்போன்று பல்வேறு பாலங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை. மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களே சொல்லலாம். எனவே பல பாலங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன.

அடுத்து அவர்கள் காலத்திலே விவசாயத்திற்காக என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்டார்கள். எங்களால் பெருமையோடு சொல்ல முடியும். முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியின் சார்பிலே வேளாண்மைத் துறை அமைச்சராக நான் இருந்த போது அண்ணா பண்ணை துவக்கப்பட்டு, அது மிகச் சிறப்பாக இப்போதும் நடைபெற்று வருகின்றது. அதனை இந்தியாவிலே இருந்து மட்டுமல்ல, அகில உலகத்திலே இருந்து வந்து பார்த்துப் பாராட்டிச் செல்கிறார்கள். ஆகவே அது முன்னேற்றக் கழகத்தின் காலத்திலே துவக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து செங்கத்திலே முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியிலே தான் விவசாயப்பண்ணை துவக்கப்பட்டு அது மத்திய அரசின் உதவியால் நடைபெற்று வருகின்றது. அதைப் போன்று பல பண்ணைகள் துவக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

1984 மார்ச் 13] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

இப்போது கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர், இங்கே பெண்களுக்காக துவக்கப்பட்ட அன்னை தெரசா அவர்களின் பெயரால் உள்ள பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லி 'நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்' என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன் உங்கள் மூலமாக. வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் கொண்டு வந்தது கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில்தான். கோவையில் இருக்கின்ற வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தைக் கொண்டு வந்தது கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான். எனவே அந்தப் பெருமை எங்களைச் சாரும். ஆகவே அதை எல்லாம் சொல்லிவிட்டு, இதைச் சொன்னால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அடுத்து சாலைகள் போடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள் பாலங்கள் கட்டவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே சென்னையிலே இருக்கின்ற அண்ணா மேம்பாலம் கட்டப்பட்டது முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. வி.க. பாலம் கட்டப்பட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலேதான். மறைமலை அடிகள் பாலம் கட்டப்பட்டது எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான். பெரியார் பாலம் கட்டப்பட்டது எங்களுடைய காலத்திலேதான். காயிதே மில்லத் பாலம் கட்டப்பட்டது எங்களுடைய காலத்திலேதான். இப்படிப் பலவற்றைச் சொல்ல முடியும். ஏன், கோவையிலே கட்டிய மேம்பாலம் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலேதான், நெல்லையிலே கட்டிய மேம்பாலம் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேதான்; சென்னையிலே கட்டப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு பாலங்கள் எங்களுடைய காலத்தில்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இப்பொழுது 1,500 மக்களுக்கு மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடுவதாக நாவலருடைய அறிக்கையிலே இருக்கிறது. ஏற்கனவே 1,500 மக்களுக்கு மேல் உள்ள கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் வேலை துவக்கப்பட்டு முடிவு அடைந்திருக்கின்றன என்பது கூட நாவலருக்குத் தெரியும். ஆனால் விடுபட்டதைச் செய்ய வேண்டியது அவர்களுடைய பொறுப்பே தவிர நாங்கள், குறை சொல்கிறோம் என்று கருதக் கூடாது. இதற்கு முன்னாலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே இன்னும் கேட்கிறார்கள்; அன்றைக்குக் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணாதாசன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள், பொன்மலைக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை என்று. அவர்களுக்கு அப்பொழுது தெரிந்திருக்காது. நான்

[திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

[1984 மார்ச் 13]

உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுதுதான் திருவரும் பூருக்கே— அவர் குடிப்பதற்கே தண்ணீர் கொடுத்தேன்—முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்தில் திருவரும் பூருக்கு முன்பே கொடுத்துவிட்டோம். அதற்குப் பிறகுதான் இந்தத் திட்டம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு இப்பொழுது பொன்மலைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போல் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் 7 ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற எல்லா கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டம் போடப்பட்டது—முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேதான். குடிசை மாற்று வாரியம் யார் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆரம்பிக் கப்பட்டது? முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில்தான். அதைப் போலவே ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் போட்டது முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே தான். ஏறத்தாழ ஒரே ஆண்டுக் காலத்தில் 45,000 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு தரப்பட்டதும் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேதான் நான் இவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம் எதுவுமே செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்பவர்களுக்கு இது பதிலாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அதுபோலவே இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். வெள்ள நிவாரணத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், அன்றையதினம் சொன்னார்கள், அதிலே எந்தவிதமான ஊழலுமே நடைபெறவில்லையென்று. அன்றைக்கு அவரிடத்திலே சில குறிப்புகளைச் சொன்னேன்; இன்று வரையிலே அதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் வெள்ள நிவாரணப் பணிக்கு நான் பொறுப்பேற்றிருந்தேன் அவரைப் போல. அந்த நேரத்தில் மேல் சபையிலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் மாண்புமிகு இராமகிருஷ்ண தேவர் அவர்கள் பேசியது இன்னும் என்னுடைய காதிலே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. “மாண்புமிகு காமராஜர் ஆட்சிக் காலத்திலே முடியாததை, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே செய்ய முடியாததை, கருணாநிதி ஒரே நிமிடத்தில் எங்களுக்குச் செய்து கொடுத்தார். அதாவது ராஜசிங்கமங்கலத்தினுடைய ஏரி நீண்ட நெடுங்காலமாக பழுதுபார்க்கப்படாமலே இருந்து வந்தது அதை நான் முதலமைச்சர் அந்தப் பகுதிக்கு வந்தபொழுது, அவரைக் கூட்டிப்போய் காண்பித்தோம். அந்த இடத்திலே உத்தரவு போட்ட ஒரே ஒரு முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதிதான்” என்று அவர் பாராட்டியது இன்னும் மேலவைக் குறிப்பிலே இருக்கும், சந்தேகப்படுபவர்கள் பார்க்கலாம். அந்த அளவுக்கு வெள்ள நிவாரணப்பணியைச் செய்தோம். வெள்ள நிவாரணப் பணிகளிலே காண்ட்ராக்ட் முறையை ஒழித்தோம். அங்கேயிருக்கிற ஆயக்கட்டுக்காரர்கள்

1984 மார்ச் 13] [திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம்]

10 பேர்களாகச் சேர்ந்து பிரித்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அந்தந்த கிராம மக்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் வகையில் செலுத்தப்பட்டதே தவிர, கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்படவில்லை.

அதைப் போலவே பல்வேறு வேலைத் திட்டங்கள் கொடுக்கப் பட்டன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே பல்வேறு திட்டங்கள், ஏரிகள் பராமரிக்கப் பட்டன. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தவுடனேயே ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 'பான்ட் ஸ்கீம்'— குட்டை குளங்களை ஆழப்படுத்துங்கள். குட்டைகள் இல்லாத இடங்களில் நாமாவது புறம்போக்கு நிலங்களில் குட்டைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று திட்டம் கொண்டு வந்து முதன் முதலாக சேலம் மாவட்டத்திலே பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டு வந்ததும் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு நண்பர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அதைப் போல அண்ணா அவர்கள் காலத்திற்குப்பின்பு பல்வேறு திட்டங்கள்—ஏரி குளம் போன்றவைகளை ஆழப் படுத்தும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களைப் பற்றி சொல்வதற்கு முடியும் என்றாலும் ஒன்றிரண்டு போதும் என்ற காரணத்தாலே இந்த அளவோடு விட்டு விடுகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற காரியங்கள் பலவற்றை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதனாலே அவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தயவுசெய்து விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் வரியை எடுத்து விடுங்கள். விவசாயிகளுக்கான டீசலுக்கு வரியை 14 சதவீதமாக உயர்த்தி இருக்கிறீர்கள். 3 சதவீதம் உயர்த்தி இருப்பது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை எடுத்து விட வேண்டும். அதைப்போலவே இன்றைக்கு நூலுக்கு வரி விதித்து இருக்கிறீர்கள் அதில் அரசிற்கு வருவது 5 கோடி ரூபாய் தான்; இது ஒன்றும் பெரிய தொகை இல்லை. இதனால் ஏழைகள் மிகவும் பாதிக்கப் படுவார்கள். ஆகவே அந்த வரியையும் எடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

[1984 மார்ச் 13]

(முற்பகல் 11-10)

*திரு. ப. நெடுமோறன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் பற்றிய விவாதத்திலே எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு எந்த ஆண்டையும் போல நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை அளித்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களை குற்றம் சாட்டுவதில் எனக்கு ஆர்வமில்லை. ஏனென்றால் சட்டியிலே இருந்தால் தான் அகப்பையிலே வரும். அவர் எவ்வளவோ சாமர்த்தியங்களைச் செய்து பார்த்தும் கூட, நம்முடைய மாநில நிதிப் பற்றாக்குறை என்பது நிரந்தரமான ஒன்றாக இருக்கிற காரணத்தாலே, அவர்களால் எதுவும் செய்ய இயலாத நிலையிலே புதிய வரிகளை விதித்து இருக்கிறார்கள். புதிய வரிகள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் கூட, மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றி இந்த பட்ஜெட்டிலே அவர்கள் சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 'மாநிலத் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு 20 சதவீதமே உதவித் தொகை அளிக்கிறது. இந்த சதவீதமும் முதல் திட்டத்திலிருந்து குறைந்து கொண்டே வருவது கவலை அளிக்கிறது' என்ற வாசகத்தை இந்த பட்ஜெட் உரையிலே அவர் சொல்லி இருக்கிறார். அடுத்து "வலிவான இந்தியாவும் வளமான மாநிலங்களும் அமையவேண்டும். இந்தக் கொள்கையைத் தான் இந்த அரசு தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறது" என்று இன்னொரு இடத்திலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த வாசங்களினாலே மட்டும் உங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படலாமே தவிர, இதனால் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு எந்தத் திருப்தியும் இல்லை என்பதை நான் இங்கே திட்டவாட்டமாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரவு-செலவுத்திட்ட உரையில் மத்திய அரசைப்பற்றி இந்தக் குறைகளை எல்லாம் சொல்கிறீர்களே தவிர, இந்தக் குறைகளைப்போக்குவதில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் நீங்கள் எடுப்பதில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு இடத்தில் 1981 மார்ச் வரையில் தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசு செய்திருக்கிற தொழில் முதலீடு என்பது ரூ.922.51 கோடி மட்டுமே என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி சொல்லியிருக்கிற இடத்தில் உங்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி 'நீங்கள் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் முதலீட்டிற்கான திட்டங்களை இந்த மாநிலத்திற்கு பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சொல்லவில்லை. நீங்கள் சொல்ல முடியாது; ஏனென்றால் எதுவும் வரவில்லை. அதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்னொரு இடத்தில் ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டில் ஒரு முதலீட்டைச் செய்திருக்கிறது. எவ்வளவு கோடி

1984 மார்ச் 13]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

ரூபாய்க்கு 1.06 கோடி ரூபாய் முதலீட்டிலே பிளாஸ்டிக் பொறியியல் கருவிகள் உற்பத்தி செய்ய தமிழ் நாட்டில் மத்திய அரசானது அந்த நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்று நிதியமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள முதலீட்டைத் தான் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மத்திய அரசிடத்திலேயிருந்து உங்களாலே பெற முடிந்திருக்கிறது. வேறு எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை. அதை அப்பட்டமாக நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள். மத்திய பட்ஜெட்டிலே இந்த ஆண்டு மாநிலங்களுக்கு என்னென்ன அநீதிகள் இழைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளையெல்லாம் இந்த அறிக்கையிலே நீங்கள் சுட்டிக்காட்டி இருக்க வேண்டும். ஆனால் அதை நீங்கள் செய்யவில்லை. மத்திய அரசு வசூலித்த இன்கம்-டாக்ஸ், கஸ்டம்ஸ் டியூட்டி, எக்ஸைஸ் டியூட்டி போன்றவைகளிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு உரிய பங்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் மத்திய அரசு தந்திரமாக இந்த வரிகளை குறைத்திருப்பதன் மூலமாக மாநிலங்களுக்கு வரி விதிப்பதால் நியாயமாக கிடைக்க வேண்டிய பங்குத் தொகை ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்துகொண்டே போகிறது. அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டு எதுவும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஏன் சொல்லவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தை வைக்க விரும்புகிறேன். மத்திய அரசின் வரிகளில் இருந்து மாநிலங்களுக்கு இந்த ஆண்டு எத்தனை சதவிகிதம் அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அதாவது 23,187 கோடி ரூபாயில் ஏறத்தாழ 25 சதவிகிதத்துக்கும் குறைவாக—சுமார் 5,680 கோடிதான் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறது. இதை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்க நீங்கள் இதுவரையில் முன்வரவில்லை. அதைப்போலவே பல்வேறு இனங்களில் மாநில அரசுகள் வஞ்சிக் கப்படுவதை எதிர்த்து குரல் கொடுக்கவில்லை, ஒப்புக்காகக்கூட ஒரு எதிர்ப்புக் குரல் கொடுக்கவில்லை. நீங்கள் எங்களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறீர்களா, அல்லது தமிழ்நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுகிறீர்களா, அல்லது உங்களை நீங்களே ஏமாற்றிக் கொள்கிறீர்களா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது எப்படியெல்லாம் மத்திய அரசு திட்டமிட்டு மாநிலங்களை நசுக்குகிறது என்பதைக் கோடிட்டும் காட்டி, பல்வேறு விஷயங்களைச் சுட்டிக்காட்டினார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் ஆளும் கட்சி உறுப்பினராக இருந்தாலும், அவர்கள் தைரியமாக இதைச்சொன்னதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1984 மார்ச் 13]

ஆனால் இந்தக் கருத்துக்கள் எங்கே சொல்லப்படவேண்டுமோ அந்த இடத்தில் சொல்லப்படவில்லை. உங்களுடைய நாட்டாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ராஜ்ய சபை உறுப்பினர்கள் அந்தந்தச் சபையில் இதைச் சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லி இருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். அப்படிச் சொல்வவர்களை நீங்கள் அங்கே தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பவேண்டும். அல்லது திரு. விஸ்வநாதன் போன்றவர்களை அங்கே அனுப்பவேண்டும். இந்த 5 ஆண்டுகாலம் மற்றும் அதற்கு முன்பு இரண்டாண்டு காலம் நீங்கள் தொடர்ந்து மத்திய அரசின் கொள்கைகளை ஆதரித்து வந்து இருக்கிறீர்கள். அது ஜனதா கட்சியாக இருந்தாலும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் தொடர்ந்து ஆதரித்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். அங்கே ஆதரவு கொடுத்து விட்டு, இங்கே அதைப்பற்றி குறை சொல்வது என்ன ராஜதந்திரம் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ராஜ தந்திரத்தால் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மத்திய நாட்டாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மத்திய அரசை எதிர்த்துப் பல முறை குரல் கொடுத்த நேரத்தில், பலமுறை அவர்கள் தீர்மானத்தை எதிர்த்து வாக்களித்த நேரத்தில், பலமுறை அவர்கள் நடைமுறையைக்கண்டித்து வெளிநடப்பு செய்த நேரத்தில், *More loyal to the King than the King* என்று சொல்வார்கள், அதைப்போல ராஜாவைவிட மிகச் சிறந்த ராஜ விஸ்வாசியாக மாறி அந்த அரசுக்கு ஆதரவு கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த பட்ஜெட் உரையிலே மத்திய அரசு அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் அங்கே குரல் கொடுக்கவேண்டும். இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலே இருக்கின்ற உங்களுடைய உறுப்பினர்கள் மூலம் அங்கே குரல் கொடுத்தால் நிச்சயம் அது நல்ல வகையில் எதிர்ொலிக்கும். அதை நீங்கள் இதுவரையில் செய்யவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஆந்திர மாநில முதலமைச்சர் என்.டி. இராமராவ் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று 25—2—1984-ம் தேதியன்று அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் சபை உறுப்பினர்கள், ராஜ்ய சபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்கள் ஆகியோரை அழைத்து ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். திரு. என். டி. இராமராவ் அவர்கள் கட்சிக்கு அதிகமான உறுப்பினர்கள் மக்கள் சபையில் இல்லை என்பது உங்களுக்குக் குறிப்பாகத் தெரியும். ஒருவரோ இருவரோதான் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியையும் மற்ற கட்சியையும் சார்ந்தவர்கள். ஆனாலும் அவர்கள் எல்லோரும் அழைத்தவுடன் வருகிறார்கள். எதற்காக வருகிறார்கள் என்றால் ஆந்திர மாநில பிரச்சினைகள் குறித்து மத்திய அரசாங்கத்திடம்

1984 மார்ச் 13]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆலோசித்து முடிவெடுப்பதற்காக, மத்திய அரசாங்கத்திடம் எந்த வகையில் அவற்றை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக கூட்டப் பட்ட அந்தக் கூட்டத்திற்கு வருகிறார்கள். மத்திய அமைச்சர் சிவசங்கர் அவர்களும் திரு. நரசிம்மராவ் அவர்களும் கூடவந்து கலந்துகொண்டார்கள். அந்த மாநிலப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி பேசி அதைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை அவர்கள் ஆராய் கிறார்கள். நான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்திலே நம்மை எல்லாம் வாட்டி வதைத்துக் கொண்டிருக்கிற எத்தனையோ பிரச்சனைகள், குறிப்பாக காவிரி நீர்ப்பிரச்சினை, தமிழகத் தின் தொழில் வளர்ச்சி போன்றவற்றிற்கு மத்திய அரசு செய்ய வேண்டியவைகளைப் பற்றி பேசுவதற்காக நம்முடைய மாநிலத் தைச் சேர்ந்த மக்கள் சபை உறுப்பினர்கள், ராஜ்ய சபை உறுப் பினர்கள், மத்திய அரசாங்க அமைச்சர்கள் ஆகியவர்களை அழைத்துப் பேசி அவர்கள் அந்தந்தச் சபையிலே அந்தக் கருத்துக் களை எதிரொலிப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்தார் களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. இந்த முயற்சியை நம்முடைய முதலமைச்சர் எடுக்க வேண்டும். நீங்கள் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும், ராஜ்ய சபை உறுப் பினராக இருந்தாலும், டெல்லியிலே உட்கார்ந்து, அவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி, தமிழ்நாடு எந்த எந்த துறைகளிலே புறக்கணிக்கப்படுகிறது, மத்திய அரசு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். அவர்கள் அதை ஏற்று செயல் படாவிட்டால் இங்கே வந்து, தமிழக மக்களிடம் சொல்லுங்கள். அப்படிச் சொன்னால் அடுத்த தடவை தமிழக மக்கள் நாடாளு மன்றத்திற்கும், ராஜ்யசபைக்கும் அவர்களை நிச்சயமாக அனுப்ப மாட்டார்கள். ஆகவே, இதை நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

ஆனால் இன்றைக்கு இதைச் செய்வதிலே உங்களுக்கு தயக்கம் இருக்கிறது. நாம் எதற்காக மத்திய அரசை எதிர்த்து இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும்? வேறு யாராவது செய்துவிட்டுப் போகட்டுமே என்று கருதி ஒப்புக்காக எதையோ சொல்கிறீர்கள்; சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களை நீங்கள் சொல்லவில்லை; செய்ய வேண்டியதைச் செய்யவில்லை. ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரதான கடமையிலிருந்து தவறுகிறார் கள் என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1984 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசும்போது நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். சொல்வது குற்றச்சாட்டாக இருந்தாலும், நேரடியாக, சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்பதே என்னுடைய வேண்டுகோள். எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், ராஜ்யசபை உறுப்பினர்களும் இதுவரையில் இந்தப் பணியில் பின்வாங்கவில்லை என்பதையும் அவர்கள் அங்கே நல்ல முறையில் வாதாடியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், எந்த எந்த வகையில் பேச வேண்டுமோ அந்தந்த வகையில் பேசுகிறோம். முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பேசும்போது பிரதமரிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். நாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை மறக்கவில்லை. நான் ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லியது கூட நினைவுக்கு வருமானால் நல்லது. அப்போது, எல்லோரையும் காக்காய் பிடிக்க வேண்டுமா என்று கூறியது நினைவுக்கு வரும் என்று கருதுகிறேன். கேட்க வேண்டிய முறையில், யாரைக் கேட்க வேண்டுமோ அவர்களைக் கேட்கிறோம். வெள்ள நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்டோம். அதற்காக 41 கோடி ரூபாய் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். தந்திருக்கிறார்கள். ஆக, இப்படிப்பட்ட நிலையில் அங்கிருந்து உதவியும் கிடைக்கிறது. ஆனால் தாமதம் ஆகிறது. குறைவாகவும் இருக்கிறது. அதற்காக நாங்கள் எங்களுடைய கடமையை விட்டுவிடவில்லை. முதலமைச்சர் என்கின்ற முறையில் நான் தீவிரமாக இருக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் நம்ப வேண்டும். கட்டுக்கோப்பில் இருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் கற்பனை செய்ய வேண்டாம். நீங்கள் கட்டுக்கோப்பில் இருப்பதைப் போல நாங்கள் இல்லை.

திரு. ப. நெடுமாறன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் தாங்கள் எந்தக் கட்டுக்கோப்பிலும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இங்கே அப்படிச் சொன்னாலும் நாடாளுமன்றத்திலும், ராஜ்யசபையிலும் அவர்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துதான் அது உண்மையா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்ய முடியும். எந்த ஒரு கட்டத்திலும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களையும் சேர்த்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் நீங்கள் ஈடுபடவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் கொள்கையைச் சொல்வதற்கு என்று நாங்கள் முன்வரும்போது எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எங்களோடு ஒத்துழைக்கிறார்களா என்பது என்னுடைய கேள்வி. எதிர்க் கட்சிகள் செய்கிறபோது தான், நாங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற கடப்பாடு கிடையாது.

1984 மார்ச் 13]

திரு. ப. நெமோறன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும் எதிர்க்கட்சிகள் செய்வதை எல்லாம் நீங்கள் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கமுடியாது, யாரும் அதை ஆதரிக்க முடியாது; ஆதரிக்கக்கூடாது. ஆனால் மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளில் எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் எதிர்த்து வாக்களிக்கும்போது, நீங்கள் ஏன் ஆதரித்து வாக்களிக்கிறீர்கள்? எல்லாக் கட்சிகளும், வெளிநடப்புச் செய்கிறபோது நீங்கள் வெளிநடப்பு செய்திருக்கிறீர்களா? பல முக்கியமான பிரச்சினைகளில் கூட நீங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை.

உதாரணமாக, கருர்-திண்டுக்கல் அகல இரயில் பாதை வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நீண்ட நெடுங்காலமாக தமிழகம் வலியுறுத்தி வருகிறது. அதுபற்றி சென்ற ஆண்டிலே இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே ஒரு தனி நபர் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு, ஒரு மணி நேரம் விவாதம் நடைபெற்றது. எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் - ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் உட்பட - ஆதரித்துப் பேசி, நம்முடைய மனக் குமுறலை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஆண்டு நிலைமை என்ன? இந்த ஆண்டும் இரயில்வே பட்ஜெட்டில் அதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லா எதிர்க்கட்சிகளையும் ஒன்று சேர்த்து இந்தப் பிரச்சினைக்காக நாடாளுமன்றத்திலே குரல் கொடுக்க வைத்திருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டமன்றமே முழுமையாக இந்தப் பிரச்சினையில் ஆதரவு கொடுத்த பின்னாலும், நாடாளுமன்றத்தில் இருக்கிற சகல கட்சிகளையும் ஒன்று சேர்த்து, சகல கட்சிகளும் இந்தப் பிரச்சனைக்கு குரல் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதுபோன்ற பல சூழ்நிலைகளிலே நீங்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை என்பது தான் எங்களுடைய ஆதங்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதை நான் சொல்வதற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தவறாகக் கருதக் கூடாது. அங்கே இருக்கின்ற எங்களுடைய பிரதிநிதிகள், மற்றவர்களைச் சந்தித்து, அதைப்பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள் என்பதும், அதற்காக ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று எங்களுடைய உறுப்பினர் மாண்புமிகு மோகனரங்கம் அவர்கள் முயற்சித்தார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே தமிழக அரசினுடைய பிரதிநிதி, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுடைய, தகுந்த அதிகாரிகளையும் சந்தித்து அதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறது. பிரதம அமைச்சருக்கும் கூட எழுதியிருக்கிறது. இரயில்வே அமைச்சருக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆகவே, எந்தெந்த முறையில் அதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறோம். அதற்காக மாநிலங்களோடு நாங்கள் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று சொல்வது குற்றச்சாட்டு.

[1984 மார்ச் 13]

திரு. ப. நெடுமாறன் : அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருந்தால் அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த இரயில்வே பட்ஜெட்டில் ஒரு ரூபாய் கூட ஒதுக்கவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இன்றைய சூழ்நிலையில் மைய-மாநில அரசின் உறவு நிலைகளும், உரிமை நிலைகளும் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதைத் தமிழக அரசின் சார்பாக எடுத்துக் காட்டுவதற்கான கொள்கையை வகுக்க, நீதிபதி இராமபிரசாத் ராவ் குழு, தமிழக அரசால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது,” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இராமபிரசாத் ராவ் கமிஷனானாலும் சரி, மத்திய அரசாங்கம் அமைத்திருக்கிற சர்க்காரியா கமிஷனானாலும் சரி, இந்த இரண்டு கமிஷன்களும் மத்திய மாநில உறவு பிரச்சினைகளைச் சரிவர தீர்க்கவே முடியாது. இந்தப் பிரச்சினைக்கு பரிகாரம் என்பது, இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் வகுக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டம் இன்றைக்கு 37 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், அதைச் செயல்படுத்துகின்ற முறையிலே உருவாகியிருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில், எத்தனையோ மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஏற்ற அரசுச் சட்டம் இல்லை என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற குறை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உரை என்னத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசியல்நிர்ணய சபை உருவாக்கப்பட்டது எப்படி? 1947 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணயசபை, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணயசபை அல்ல. 1946 ஆம் ஆண்டு அன்றைக்கு இருந்த மாநில சட்ட மன்றங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் அமைக்கப்பட்டது. சுதேச சமஸ்தான மன்னர்கள் பிரதிநிதிகளை நியமித்தார்கள். ஆக மன்னர்களின் பிரதிநிதிகளும் சொத்துரிமை படைத்தவர்களும் வாக்காளர்களாக இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபையின் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட அரசியல் நிர்ணய சபை, சட்டத்தை வகுத்தது. ஆனால் அது முறையல்ல. 37 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், பல சங்கடங்களை மாநில அரசுகள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் புதியதாக அரசியல் நிர்ணயசபை, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டசபையால் அமைக்கப்பட்டு, இந்த அரசியல் சட்டத்தை முற்றிலுமாக திருத்தி அமைத்து, மாநிலங்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கின்ற வகையில் ஒரு அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போதைய சூழ்நிலையில் மத்திய மாநில பிரச்சினைகள் ஒன்றைக்குமே தீராது,

1984 மார்ச் 13]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

இதை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதியதாக அரசியல் நிர்ணய சபை அமைக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில், தமிழக அரசு அமைத்த ராமபிரசாத்ராவ் கமிஷனானாலும் சரி, மத்திய அரசாங்கம் அமைத்திருக்கின்ற சர்க்காரியா கமிஷனானாலும் சரி, அந்த உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுகின்ற பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு பரிகாரம் தராது. அந்த உரிமைகள் என்னவாக இருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரியும். சர்க்காரே இந்தப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்ப்பதற்கு இது உதவாது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30).

இந்த பட்ஜெட்டிலே - நம்மடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் வெள்ள நிவாரணத்தைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த நன்றி. நாம் ஏற்கெனவே வறட்சிக்காகக் கேட்ட தொகையில் ஒரு கணிசமானத் தொகையைக் கூடுதலாகத் தரவேண்டி அளிக்கவில்லை. அதே போல் இன்றைக்கு வெள்ளத்தினால் மதுரை, ராமநாதபுரம் போன்ற தமிழகத்தின் உள்ள பல்வேறு பகுதிகள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. விவசாயிகள் சொல்லொனா கஷ்டத்திற்கும், மக்கள் சொல்லமுடியாத அபரத்திற்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மழுவதும் மிக உதவி செய்யும் கடமை மத்திய அரசுக்கும், உணவு மத்திய பட்ஜெட்டிலே ஆண்டுதோறும் வெள்ளம் பயல் போன்றவைகளுக்காக ஒரு கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒதுக்கப்படுகிற தொகை முழுவதும் மாநிலங்களில் ஒன்றிலும் அந்த வெள்ளம் போன்றவைகளுக்காக, மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. ஒதுக்கப்படுகிற தொகையிலே தனிசமான் அளவிலே, 50 சதவீதம் வரையில் தொகை மிச்சப்படுத்தப்பட்டு மத்திய நிதித் தொகுப்பிலே சேர்த்துப்படுகிறது. இது இந்தத் தொகையை மத்திய அரசு தேவநாத அலுவலகத்திலிருந்து 200 கோடி வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒதுக்குவதற்கு 200 கோடி தொடுக்கிறது. அல்லது 200 கோடித் தொடுக்கிறது. அந்தந்த மேலே அளிப்பது இல்லை. எனவே இதற்கு ஒரு முற்றும்பள்ளி வைக்கவேண்டும். இதற்கு நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர் களுக்கே சிய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் கூட்டம் நடைபெறுகிற நேரத் தில் மத்திய அரசு ஆண்டுதோறும் மாநிலங்களில் ஏற்படுகின்ற வெள்ளவெழுவில் போன்ற இயற்கை மாநிலங்களுக்காக ஒதுக்கப் படுகின்ற தொகை, இந்தப் பணிகளுக்காக முற்றிலுமாக செல வியப்பட்டுவேண்டும். இதேவையான அளவிற்கு மாநிலங்களுக் கும் ஒதுக்கப்பட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். இதே முறை மிச்சப்படுத்தி

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1984 மார்ச் 13]

கூடாது என்று வலியுறுத்திப் பேச வேண்டும். புயல் போன்றவை களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற தொகையை மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கிடு செய்கிற வேலையை ஃபைனான்ஸ் கமிஷனிடம் கொடுங்கள். இதிலே மத்திய அரசியல் குறுக்கிடுகிறது. ஆகவே இதை பைனான்ஸ் கமிஷன் அல்லது வேறு பொது அமைப்புகளுக்கு இந்தப் பங்கீடுகளைச் செய்கிற அதிகாரத்தை அளிக்க வேண்டும் என்பதை நம்முடைய அரசு வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த பட்ஜெட்டிலே ஏழை மக்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் ஒன்றும் இல்லை. ஏமாற்றம் அளிக்கிறது. தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மக்கள் ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் எந்தவிதமான சலுகையும் அறிவிக்கப்படவில்லை. மொத்தத்தில் வார்த்தை ஜாலங்கள் நிறைந்த பட்ஜெட்டாக இது அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு விட்டுவிட்ட பொருள்களுக்கு நம்முடைய அரசு புதிய வரிகளை விதித்திருக்கிறது. குறிப்பாக பெட்ரோலியப் பொருட்களுக்கு 25 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரி விதிப்பதின் மூலமாக நீங்கள் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறியிருக்கிறீர்கள் என்றுதான் சொல்லமுடியும். நம்முடைய போக்குவரத்து துறை அமைச்சர், அவர்கள் பஸ்கட்டணம் சம்பந்தமாக முன்பொரு தடவை என்ன சொன்னார்கள் என்றால் மத்திய அரசாங்கம் பெட்ரோலியப் பொருட்களுக்கு அதிகவிலையை விதிக்கிறது, ஆகவே எங்களுக்கு வேறுவழியில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, நீங்கள் இப்போது பெட்ரோலியப் பொருட்களுக்கு வரி போட்டால் அவர்கள் செய்கிறார்கள், ஆகவே நாங்களும் செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அது தவறான முறையாகும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெட்ரோலியப் பொருட்களுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் வரி போடுவதால் விலைவாசி உயரும். அதை எண்ணிப் பார்க்காமல் இதை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த 5 ஆண்டுக்காலமாக, பல ஆளுநர் உரைகளிலே நீங்கள் அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிவகைகளை இந்த இறுதி பட்ஜெட்டிலே நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்களா என்றால், இந்த இறுதி பட்ஜெட்டிலேயும் எதுவும் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் ; பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள், வெற்றி வாய்ப்பு எதிர்காலத்தில் இல்லை என்பதைப் பற்றி சொல்லக் கூடாது, அவர்கள் மீண்டும் இங்கே வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இது இறுதி பட்ஜெட் அல்ல. இன்னொரு முறை பட்ஜெட்டிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1984 மார்ச் 13]

திரு. ப. நெடுமோறன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஆளும் கட்சியாக மீண்டும் அவர்கள் வந்து இந்த பட்ஜெட்டை அளிப்பார்கள் என்றும் எதிர்க்கட்சியாக நீங்கள் வருவீர்கள் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். மிக்க நன்றி. யார் ஆளும் கட்சி, யார் எதிர்க்கட்சி என்பதல்ல பிரச்சினை. சட்டமன்றத்திலே இருக்கிறோமா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுகிறோமா இல்லையா என்பதுகூட வேறு. ஆளுநர் உரையில் இந்த 5 ஆண்டுக்காலமாக கொடுத்த வாக்குறுதிகள் பலவற்றை நிறைவேற்றவில்லை; இப்போது அளித்த இந்த ஆளுநர் உரையில் கூட சொல்லவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டினேன். இந்தப் பட்ஜெட்டிலே அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு நீங்கள் ஏதாவது செய்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யவில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டினேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய ஆட்சி இங்கே மக்களால் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, ஆளுநர் உரையில் சொன்னவைகளை நாங்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதை நான் முன்பே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவையில் இல்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள் சந்தேகிக்க வேண்டாம். இன்னொரு முறை அதைப் படித்துப் பார்க்கட்டும், என்னுடைய பதிலை, விளக்கத்தை. தேவையானால் என்னுடைய டிமான்ட் வருகிறபோது அதைப் பற்றி நான் பதில் சொல்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்கிறேன். இறுதி பட்ஜெட் என்று நாம் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. உங்களுக்கும் இது இறுதி அல்ல. மீண்டும் நீங்கள் பட்ஜெட்டிலே பேசக் கூடிய வாய்ப்பை பெறுவீர்கள் என்றுதான் சொன்னேன். நல்ல எண்ணத்தில் சொன்னதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர வேறு அல்ல. யார் வருகிறார்கள், யார் போகிறார்கள் என்றோ எதிர்க்கட்சியா, மாற்றுக்கட்சியா என்றோ பிரச்சினை அல்ல. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் நம்புகிறோம். உங்களைப் பொறுத்த வரையில் நீங்களும் நம்ப வேண்டும். இறுதி என்று நாங்கள் உங்களைச் சொல்ல மாட்டோம். உங்களை நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம், மீண்டும் இங்கே.

திரு. ப. நெடுமோறன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த அந்த வாக்குறுதிக்கு நன்றி. இன்னொன்றையும் இறுதியாகச் சுட்டிக் காட்டி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1984 மார்ச் 13]

இந்தப் பட்ஜெட்டினைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாட்டில் மறைமுக வரி என்று 93 சதவீதத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசின் பட்ஜெட்டிலே மறைமுக வரி இருக்கிறது என்பது ஒன்று; மறைமுக வரியோடு நிற்கவில்லை, அரசாங்கத்தின் பல் வேறு திட்டங்களுக்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி உட்பட, பல திட்டங்களுக்கு; அதிகாரிகள் செய்கிற கெடுபிடி வசூல் என்பது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையில் உள்ள பல உறுப்பினர்களும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். 93 சதவீத மறைமுக வரிக்கு மேலே, அதிகாரிகளின் கெடுபிடி வசூல் வேறே அதிகமாகிக் கொண்டேயிருக்கிறது, அந்தப் போக்குக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இங்கே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் அவருக்கே உரித்தான பாணியிலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் நம்முடைய நாவலர் அவர்களுடைய பங்கு என்பது ஒரே ஒரு பாராதான் என்று நான் எண்ணுகிறேன். மற்றவை எல்லாம் அவர்களுக்கு சம்பந்தம் இல்லாதது அதிகாரவர்க்கம் உருவகப்படுத்தியிருக்கக் கூடிய பட்ஜெட் அது. அவர் தமிழ் சுற்றவர் என்ற காரணத்தாலே, ஒரே ஒரு பராவை மட்டும் அதிலே எழுதியிருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். 'ஆற்றொழுக்கு அரிமானோக்கு தவளைபாய்ந்து பருந்து வீழ் வன்னது சூத்திர நிலை'

என்று நன்னூலிலே சொல்வது போல, அவைகளில் இது அரிமா நோக்கு உடைய பட்ஜெட் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் எந்தச் சூத்திரத்திலிருந்து சொன்னார்களோ அந்த சூத்திரத்தில் உள்ள மற்ற பகுதிகள் தான், இந்த பட்ஜெட்டுக்கு ஒத்து வருகிறதே தவிர, இந்த அரிமானோக்கு என்னும் வகையில், ஒத்து வரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, வெறும் வார்த்தைகளை அடுக்குவதினால் பயன் இல்லை

‘No New Trust in the Budget

No New Scoop in the Budget’

என்று, புதிய கோணத்தில், புதிய பரிமாணத்தில், புதிய பொருளாதாரப் பாதையை இந்த தமிழகத்திற்கு வகுத்துக் கொடுப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட் முற்றிலுமாகத் தவறி விட்டது என்று சுட்டிக் காட்டி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். நவீந்தகிருஷ்ண பண்டியன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்ட மாவட்டங்களை பிரிப்பது தொடர்பாக, இந்த வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ணபாண்டியன்]

அதேபோல இந்த வரவுசெலவு திட்டஅறிக்கை, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு சாதாரண அறிக்கை போல இருக்கிறதே தவிர. நிதி நிலை அறிக்கை போல இல்லை.

இன்று வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு, விதைகள், பூச்சிமருந்துகள் மட்டும் இலவசமாகக் கொடுத்தால் போதாது. அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்களையும் முழுவதுமாக ரத்து செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே நினைப்பூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களை பார்வையிட்ட அதிகாரிகள், மண்ணால் மூடப்பட்டிருக்கிற இடங்களுக்கு மட்டும் நிவாரணம் உண்டு. வெள்ளத்தால் பயிர்கள் மூழ்கி இருந்தால் இந்த நிவாரணம் கிடையாது என்று சொல்வதாக அறிகிறேன், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் மாட்டுத் தீவனம் கூட இல்லாமல், வைக்கோல்கள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் வைக்கோல்கள் எல்லாம் குப்பை கூளங்களாக பேரய்விட்ட நிலையில், மாட்டுத்தீவனத்திற்குக் கூட விவசாயிகள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏகப்பட்ட கடன்களை வாங்கிய விவசாயிகள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டதால், கால்மேனி அரைமேனிக் கூட மகசூல் கிடைக்காத நிலையில், வாங்கிய அந்தக் கடன்களைத் திருப்பி அடைக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லா தரப்பினர்களையும், ஒன்று போல கருதி, அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதேபோன்று நெல்லை மாவட்டத்திலே கால்நடை நோய் தகவல் சேகரிப்பு பிரிவு ஒன்று நடப்பு நிதியாண்டில் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே நாள் ஒன்றுக்கு 50 ஆயிரம் லிட்டர் பாலை குளிர வைத்து பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்று திருநெல்வேலியில் அமைப்பது குறித்து, பணி மேற் கொண்டிருப்பதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருப்பது வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதற்காக நான் நெல்லை மாவட்ட மக்களின் சார்பாக நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

விவசாய இருபொருள்களை வழங்குவதில் கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் உள்ள தனி நபர்களின் ஆதிக்கம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். எல்லாத் தரப்பு மக்களுக்கும் சிரமமின்றி இப்பலன் கிடைக்க ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1984 மார்ச் 13]

காட்டு வளம், மீன் வளம் ஆகிய துறைகளில் போதிய அபிவிருத்தி இல்லை. ஆகவே இந்தத் துறைகளுக்கு கூடுதல் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம் சீராக்கப்பட்டு கூடுதல் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

மின்சாரத் துறை நவீன மயமாக்கப்பட்டு, மின்சக்தி மேம்பாடு திட்டங்கள் மேற் கொள்ளப்பட்டு, மின் தட்டுப்பாடு அறவே நீக்கப்பட வேண்டும். கிராமங்களிலே ஷிப்டு முறையில் மின் காரம் கொடுக்கப்படுகிற காரணத்தினால் இரவு நேரங்களிலே கூட 10 மணிக்கு மின்சாரத்தை அணைத்து விடுகிறார்கள். அது திருடர்களுக்கு சாதகமான நிலையை தோற்றுவிக்கிறது. வெள்ளத்தினாலே இப்போது அணைகளிலே நீர் மட்டங்கள் உயர்ந்திருக்கின்றன. அனால் மின் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. எனவே இந்த ஷிப்டு முறையை மாற்றி மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பாரபட்சமற்ற முறையில் வழங்கப்பட வேண்டும்.

சாலை போக்குவரத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி போதாது. வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சாலைகளைப் பழுது பார்க்கத் தக்க நடவடிக்கைகளை போர்க்கால அடிப்படையில் எடுக்க வேண்டும்.

ஏற்கெனவே தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாகப் போடப்பட்ட சாலைகள் மோசமாக இருந்தாலும் இப்போது ஏற்பட்டு இருக்கிற வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு மிகவும் மோசமாக இருக்கின்ற நிலையில் அதற்காககூடுதல் நிதிஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லாப் பேரூராட்சிகளின் தலைமையிடங்களிலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இப்போது ஒவ்வொரு பேரூராட்சியிலும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் இல்லை. எல்லா பேரூராட்சிகளிலும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கீழ்ப்பாலூர் பேரூராட்சியிலே 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே ஆய்வுப் பணம் கட்டியும் இதுவரை குடிநீர்வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டு மாதங்களுக்கு

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்]

முன்னாலே அங்கே சர்வ கட்சியின சேர்ந்து அ.தி.மு.க. உட்பட உண்ணா விரதம் இருந்தார்கள். அவர்களிடம் தலையிட்டு எப்படியும் இந்த நடப்பு ஆண்டில் இந்த குடிநீர் திட்டத்தை செயல்படுத்திவிடுவோம் என்ற உறுதியைக் கொடுத்து உண்ணா விரதத்தை நிறுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே கீழ்ப்பாலூர் பேருராட்சியிலே குடிநீர் வழங்குவதற்கான வழிவகைகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர், பிற்பட்ட வகுப்பினர் ஆகியோர் மேம்பாட்டிற்கு கூடுதல் நிதி ஒதுக்கி, அவர்களை வறுமைக் கோட்டைத் தாண்டிக் கொண்டுவர அரசு கூடுதல் நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்குதல், வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்குதல் ஆகியவற்றிற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பேரூராட்சிகளின் தன்னிறைவுத் திட்டங்களுக்கு 1982-83 ஆம் ஆண்டிலே பேரூராட்சி ஒன்றுக்கு 3.72 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டிற்கு அது 2.52 இலட்சம் ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. அடுத்த நிதியாண்டில் மீதி உள்ள எல்லா பேரூராட்சிகளுக்கும் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதுஏழை மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளைப் பாதிக்கும். ஆகவே அதை கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982-83 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கிராமப்புறத்தில் வாழும் மகளிர், காக பொதுக் கழிப்பிடங்கள் கட்டுவதற்கு ரூபாய் 22.56 கோடி செலவில் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டம் அடுத்த நிதி ஆண்டிற்குள்—இந்த நிதியாண்டிற்குள்—கட்டி முடிக்கப்படும் என்று போன தடவை சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அப்படி கழிப்பிடங்களை இங்கே அதிகமாக கட்டவில்லை. சில ஊர்களில் கழிப்பிடங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள் ஆனால் அங்கே தண்ணீர் வசதி இல்லை. அவைகள் சரியாக செயல்படவில்லை. எப்போது கழிப்பிடங்கள் கட்டுகிறார்களோ அப்போதே அங்கே மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டி கட்டி நிரந்தரமாக தண்ணீர் வசதி செய்தால்தான் கழிப்பிடங்கள் உபயோகமாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் கடந்த 2 ஆண்டுகளில் 16 ஆயிரம் கழிப்பிடங்கள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்

பொது விவாதம்

[தரு. ப. குழந்தைவேலு] [1984 மார்ச் 13]

தன எல்லா ரெவின்யூ கிராமங்களிலும் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. தமிழகத்திற்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்துப் பணியைச் செய்கிற யூனிடங்களை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏதாவது சாதாரண அவைகள் முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே ஏதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு கிராமத்தில் இப்படி தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று சொன்னால் தயவு செய்து என்னிடத்தில் குறிப்பைத் தர வேண்டுமென்றே நான் உடன்படியாக மார்க்குகிறேன். ஏன் என்றால் யூனிடம் செலவை நினைந்து கொள்ளுவதற்கு மிகவும் அதிகமாக எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் புரிந்தித் தலைவர் அவர்கள் ஆணையிட்டு இருக்கிறார்கள் அதனால் 16 ஆயிரம் தமிழ்ப்பினங்கள் கட்டப் பட்டு இருக்கின்றன.

புதுச்சேரி மாவட்டம் நாடகமாடல் சிக்குடி டிஜி.ஸ்

4) ஸ்டாலின் திட்டத்தின்படி மருந்துகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக
 திரு. ஆர். நவநிதிகிருஷ்ணன் தலைமையிலான குழு
 மாற்றுத் தலைவரான அவர்கள் என்னுடைய தொகுதி
 யில் எந்த எந்த இடங்களில் தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் தகுதி
 வாய்ந்தவர்களைக் கண்டறிவதற்காகப் பணியாற்றி வருகிறார்.
 மாற்றுத் தலைவரான அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில்
 அமைச்சரிடம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பெருந்தலை
 வர் தாமராவர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சராக இருந்த
 போது திருவள்ளூருக்கு அருகிலுள்ள திருநெல்வனியில் பாத்தம்
 செல்லும் பஸ்ஸோட்டில் ஒரு மருத்துவமனைவைத் திறந்து வைத்த
 தந்தை அவர்கள் மருத்துவ மனைக்கு அருகே சூழியுள்ள
 திட்டத்தில் 50 அயர்ம் பீராய்யன் அவர்கள் இந்தாருக்கு
 இப்போது அந்த மருத்துவமனைத் திறந்ததற்காகத் திரு. ப. பி. சி. இரவு
 நேரங்களில் அங்கே குதாட்டம் போன்ற சமூக விழைகளைத் தயார்
 வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்
 அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு அந்த மருத்துவமனைத் திறந்துவைத்த
 மருத்துவ மனையில் சேவாநாதன் தலைமையிலான குழு
 வண்ணம் சனகரினாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[illegible]

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்]

கொள்கிறேன். காவல் துறையினால் சில தவறான காரியங்கள் இன்றைக்கு நடப்பதால் பொதுமக்கள் அச்சப்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தந்த பகுதியில் சர்வ கட்சி அடங்கிய ஒரு குழுவை காவல் நிலையங்களை கண்காணிக்கின்ற ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மிதான் உரையை முடித்து அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பு. கோ. ஆனார் ஜேகதீசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் வழங்கியிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல விழைகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அரிமா நோக்கோடு கொண்டு வரப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதேபோல் தொடர்ந்து தான் சென்று கொண்டு இருக்கும் ஒரு சிங்கம் ஓர் இடத்தில் கம்பீரமாக நின்று தான் ஏறுநடை போட்டு வந்த தொலைவை திரும்பிப் பார்த்து பின்னால் தான் செல்ல வேண்டிய தொலைவை ஏறெடுத்துப் பார்த்து தன்னுடைய மதிப்பீட்டைக் கணக்கிடும் என்று சொல்வார்கள். இது தமிழ் இலக்கியங்களில் அரிமா நோக்கோடு என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அது குறித்து நம் முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை அரிமா நோக்கோடு தயாரித்து இருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

என்னுடைய செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக இருந்து வந்த சைதாப்பேட்டையிலிருந்து 1968ஆம் ஆண்டில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் அது காஞ்சிபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. நானும் செங்கற்பட்டு பகுதியைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்கள் கொளத்தூர் கோதண்டம் அவர்களும், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. என். கிருஷ்ணன் போன்றவர்களும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லத்திற்கு சென்று செங்கற்பட்டின் எதிர் சாலத்தைப் பற்றிக் கேட்டோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எங்கவிடம் அப்போது சொன்னார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் என்ற பெயர் எப்போதும் நீடிக்கும். மாறவே மாறாது. அதுபோல செங்கற்பட்டு நகரில் உள்ள மாவட்ட நீதி மன்றத்தையும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் காஞ்சிபுரத்திற்கு மாற்ற மாட்டோம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். அதுபோல ஒரு வாரம் கழித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் காஞ்சிபுரத்தில் நிறுவப்பட்டது. அந்த விழாவில் பேசிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மேடையிலே பொதுமக்கள் மத்தியிலே அதே உறுதி மொழியை கொடுத்தார்கள். அது எல்லாம் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் பரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே நாங்கள் வேண்டுகோளாகத் தெரிவித்தோம். அந்த அடிப்படையிலே மாவட்டத் தலைநகரில் மாவட்ட அலுவலகங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நியதி இருந்தாலும் கூட

[திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜெகதீசன்] [1984 மார்ச் 13]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய உறுதிமொழியை அமுலாக்க வேண்டும் என்ற அந்த உறுதிப்பாட்டையும் சீரிய கொள்கையையும் வைத்து இருக்கின்ற நம்முடைய முதல்வர் டர்க்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செங்கற்பட்டு நகரத்திலே மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கான கட்டிடத்தையும், நீதிபதிகளுக்கான இல்லங்களையும், விருந்தினர் மாளிகையையும் கட்டிமுடிக்க சுமார் 94 இலட்சம் ரூபாயை நிதி ஒதுக்கீடு செய்து வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

அந்தச் சிறப்புமிக்க அடிக்கல் நாட்டு விழா இம்மாதம் பத்தாம் தேதி நடந்தது. அந்த விழாவில் சட்டத்துறை அமைச்சரவர்களும், பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்களும், தலைமை நீதிபதி திரு. கோகுலகிருஷ்ணன் அவர்களும் கலந்து சொண்டு சிறப்பித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்த நிகழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரண கர்த்தாவாக இருந்த புரட்சித் தலைவரவர்களையும், டர்க்டர் நாவலர் அவர்களையும் வணங்கி வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் நகர ஈட்டுப்படி, வாடகைப் படி வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், ஒரு சில ஊர்களில் பணியாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை. ஒரே பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள சில கிராமங்களில் வேலை பார்க்கின்ற ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற இந்தச் சலுகைகள் அதே பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள வேறு சில கிராமங்களில் வேலை பார்க்கின்ற ஊழியர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்தச் காரணத்தினால் ஒரே ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அல்லது வட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற அரசு ஊழியர்களை அதே ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அல்லது வட்டத்தில் உள்ள வேறு கிராமங்களுக்கு மாற்றும்பொழுது பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு இடத்தில் இருப்பவர்களை மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றும் பொழுது குறைந்தபட்சம் 130 ரூபாய் அளவிற்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. இதனால், அவர்களின் குடும்பம் மிசவும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதனால், பொது வாழ்வில் உள்ள எங்களைப் போன்றவர்களுக்குத் தரம் சங்கடமாக ஆகிவிடுகிறது. தற்பொழுது செங்கை நகரின் எல்லைக்கு 35 கிலோ மீட்டர் தொலைவு அளவிற்கு எச். ஆர். ஏ., மற்றும் சி. சி. ஏ., தரப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது செங்கற்பட்டு வட்டம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதில் சுமார் 80 கிராமங்களில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைக்கிறது; 20 கிராமங்களில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைப்பதில்லை. இப்படிச் சில கிராமங்கள் விடுபட்டுப்போய் இருக்கின்றன.

1984 மார்ச் 13] [திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜெகதீசன்]

இதைக் கவனத்தில்கொண்டு, வட்டார வாரியாக அல்லது தாலுக்கா வாரியாகப் பார்த்து, செங்கல்பட்டு நகரத்தையும், காஞ்சிபுரத்தையும் உள்ளடக்கிய வகையில், காஞ்சீபுரம் தாலுக்கா, செங்கல்பட்டு தாலுக்கா ஆகியவகைகளில் முழுமையாக இந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு எச்.ஆர்.ஏ., சி.சி.ஏ., வழங்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்களுக்கு எதிர்பாராத அளவிற்கு தாராளமாகச் சலுகைகளை வாரி வாரி வழங்கியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை வழங்கியிருக்கின்ற இந்த அரசுக்கோ அல்லது டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கோ அல்லது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கோ இந்தச் சலுகைகளை வழங்குவது என்பது பெரிய விவகாரமாகத் தோன்றாது. அவர்கள் மனது வைத்தால் நிச்சயமாக மாவட்டத்திலுள்ள சில வட்டங்களுக்காவது முழுமையாக எச்.ஆர்.ஏ., மற்றும் சி.சி.ஏ., வழங்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இப்படி வசதியோடும், எளத்தோடும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அரசு ஊழியர்கள் ஓய்வுபெற்ற பிறகு அவர்களுக்குத் தருகின்ற பணத்தை இரண்டாண்டுகளில் செலவழித்து விடுகிறார்கள். மகன்திருமணம், மகள் திருமணம் என்று எல்லாப் பணத்தையும் செலவழித்துவிட்ட பிறகு, ஓட்டாண்டுகளாக ஆகி, பெற்ற மக்களாலும் உதாசீனப்படுத்தும் அளவிற்கு சீரழிந்த நிலையில் பல ஓய்வுபெற்ற அரசு ஊழியர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். முதியோர் உதவித் தொகை பெறுகின்ற ஆதரவற்ற மக்களுக்குச் சத்துணவுத் திட்டத்தில் வழங்குவதைப் போல, இப்படிப்பட்ட ஓய்வு பெற்றிருக்கின்ற அரசு ஊழியர்களுக்கும் எந்த அளவிற்கு என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு சலுகைகளை வழங்குகிறார்களோ அந்த அளவிற்குக் கெட்டுத்தால் வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். எனவே, அவ்வாறு நல்ல சலுகைகளை ஓய்வு பெற்ற அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆட்சியில் போக்குவரத்தைச் சீராகவும், சிறப்பாகவும் வழங்கிட வேண்டுமென்பதற்காக சின்னஞ்சிறு மாவட்டங்களுக்குக்கூடத் தனித்தனி போக்குவரத்து வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், எங்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மாவட்டப் பிரிவு இதுவரையில் இயங்கி வந்தது. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, எங்கள் மாவட்டத்தில் இருந்த பல்லவன் பிரிவை நீக்கிவிட்டு, மேற்குப் பகுதியில் உள்ள இடங்களை பட்டுக்கோட்டை அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகத்தோடு இணைத்துவிட்டார்கள்; தென் பகுதியாகிய எங்கள் பகுதியைப் பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்தோடு இணைத்துவிட்டார்கள். பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகத்தோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்றால் நாங்கள் விழுப்புரத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்

[திரு 4. கோ. ஆனூர் ஜெகதீசன்]

[1984 மார்ச் 13]

அல்லது பட்டுக்கோட்டை அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகத்துடன் தொடர்புகொள்ள வேண்டுமென்றால் வேலூருக்குச் செல்ல வேண்டும். இதன் காரணமாக எங்களுக்குத் தொடர்ந்து விப் ரீதங்களும், தொல்லைகளும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒரு நீதி, எங்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நீதியா என்று கேட்கத்தான் தோன்றுகிறது. ஆகவே, அருள் கூர்ந்து எங்கள் மாவட்டத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு தனி போக்குவரத்துக் கழகத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு நம்முடைய புரட்சிக் கவி பாரதிதாசன் அவர்களுடைய பெயரை வைப்பதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அடுத்து, ஆசியாக் கண்டத்திலே முதன் முதலாக தொழிற்சங்கம் கண்டவர் திரு. வி. க. அவர்கள்தான். மொழிப் பற்றும், மொழி அறிவும் கொண்ட பலபேர் நம் நாட்டிலே வாழ்ந்தார்கள் என்றாலும் அவர்களுக்கு எல்லாம் மாறுபட்ட நிலையிலே தமிழ் அறிஞர் ஒருவர் தொழிற்சங்கத்தை நிறுவினார் என்ற நிலைமையில் தொழிற்சங்கத்தை நிறுவி, போற்றிப் பராட்டிசுயமாகத் தொழிற்சங்கத்தை நடத்தி வெற்றி கண்டவர் திரு. வி. க. அவர்கள். தன்னலம் கருதாது அவர்கள் வாழ்ந்து தனது குடும்பத்தையே அழித்துக் கொண்டார்கள். என்பது நம் அத்தனை பேருக்கும் தெரியும். ஆகவே, ஆற்றல் மிக்க அந்தத் தலைவரின் பெயரை கிண்டி தொழிற்பேட்டைக்கு வைத்து, திரு. வி. க. தொழிற்பேட்டை என்று ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிம்சன் குரூப் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை சம்பந்தமாக 12 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு சென்னை நகரமே ஸ்தம்பிக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியும். பெரிய குழப்பம் ஏற்பட்டது என்பதும் நமக்குத் தெரியும். அந்தக் குழப்பத்தை நம் முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் சீராகத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படித் தீர்த்து வைத்ததாகக் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தையும் நன்றியையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செங்கை மாவட்டத்திலும், பிற மாவட்டங்களிலும் பாசன ஏரிகள் அனைத்தும் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக முறைப்படி தண்ணீர் பாய வேண்டிய நஞ்சை நிலங்களுக்குக்கூட தண்ணீர் கிடைக்காமல் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சிற்சில இடங்களில் வனத்துறை தோட்ட வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் அனைத்து நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா ஏரிகளிலும் அந்தத்

1984 மார்ச் 13] [திரு ஆனூர் .4 கோ. ஜெகதீசன்]

தோட்டம் வளர்க்கின்ற திட்டத்தை விரிவாக்கி பாசன வளத்தைப் பெருக்கி, கிராமப் பஞ்சாயத்திற்கும் அதற்காக நிதி உதவி செய்து சிறந்த ஏற்பாடுகளை முழுமையாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், ஆக்கிரமிப்புக் களை நீக்க வேண்டும் என்றும், அங்கெல்லாம் போதய நீர் வசதியினைப் பெருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அன்னை தெரசா அவர்களின் பெயராலே மசளிர் பல்கலைக் கழகத்தைப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்காக மிகப் பணிவாக நான் என்னுடைய வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அந்தக் காலத்தில் எல்லாம் மாதம் மும்மாரி மழை பொழியும். ஆனால், இப்பொழுதெல்லாம் மாதங்கள் மாறி, மாறி மழை பொழிந்துகொண்டிருக்கின்றது. அவ்வாறு மாதங்கள் மாறி, மாறி மழை பெய்கின்ற இந்த நேரத்தில் ஏராளமான சேதங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. தண்ணீரையே பார்க்காத பாலாற்றிலே கூட இவ்வாண்டு இரண்டு கரைகளும் நிரம்பி வழிகின்ற ஒரு தன்மையை நாம் பார்த்தோம். அந்த அளவிற்கு இந்த முறை பாலாற்றிலே வெள்ளம் ஏற்பட்டதை நாம் பார்த்தோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தண்ணீர் விளாகப் போவதைத் தடுக்கின்ற வகையிலே சிறு சிறு அணைகள் கட்டி அந்த நீரைத் தேக்கினால் செங்கற்பட்டு மற்றும் வடாற்காடு ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களும் நல்ல பலனைப் பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனைப் பெரிய திட்டமாகப் போட்டு பெரிய அணைகளைக் கட்ட வேண்டியதில்லை. ஒரிரு மாதங்கள் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கின்ற அளவுக்கு, தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற அளவுக்கு சிறு, சிறு அளவில் 6 அல்லது 7 இடங்களில் கட்டி ஓரளவுக்கு நீரைத் தேக்கினால் அது பாசனத்திற்கும் பயன்படும், நிலத்தடி நீரும் உயரும், இரண்டு மாவட்டங்களும் அதனால் பயன் பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கனிம வளத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற வகையிலே கனிமவள நிறுவனம் என்ற ஒரு சிறப்பான நிறுவனம் இயங்கி வருகின்றது. இதன் மூலமாக 90 சதவீதம் அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கின்றது. இவ்வாறு அன்னியச் செலாவணியைப் பெற்றுத் தருகின்ற இந்த நிறுவனம் இந்த ஆண்டு மட்டும் ஏறக்குறைய 100 இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் பெற்றிருக்கின்றது. இந்த நிறுவனத்தை மேலும் விரிவாக்கி மணலியில் ரூபாய் 385 இலட்சம் செலவில் சிறப்பான ஒரு தொழிற் சாலையினை நிறுவுகின்ற வகையில் மூலதனம் செலவிடப்பட்டு இருக்கின்றது. சிவகங்கையில் ஒரு தொழிற்சாலையைத் துவங்கவும் அதற்காக 30 இலட்சம் ரூபாய் அரசு முதலீடு செய்ய இருப்பதும் வரவேற்கத்

[திரு ஆனூர் 4. கோ. ஜெகதீசன்] [1984 மார்ச் 13]

தக்கது. இந்த நிறுவனத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வரும் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசுக்கும், இந்த நிறுவனத்தின் தலைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மேல்நிலைக் கல்வியின் மூலமாக கல்வியில் ஒரு பெருத்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், தொடக்கக் காலத்தில் பல தனியார் பள்ளிகள் இதை ஏற்கவில்லை. ஆகவே, கிராம மக்களின் அறியாமையைப் போக்குகின்ற வகையில், அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ப்ளஸ்டூ கல்வி முறையினை நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். பல பள்ளிகளில் போதிய மாணவர்கள் இல்லை என்றும் போதிய தரம் இல்லை என்றும் கூறப்பட்டது. காரணம் அங்கெல்லாம் தேவையில்லாத அளவுக்குப் புகுத்தப் பட்டுவிட்டது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தது. ஆனால், இப்போது அந்த நிலைமை மாறி சில தனியார் பள்ளிக் கூடங்களில், சிறப்பாக இயங்குகின்ற பள்ளிகளில் எல்லாம் ப்ளஸ்டூ வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பள்ளிகளில் எல்லாம் இந்தக் கல்வி முறையினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அடுத்து, நெசவாளர் துயர் துடைக்கவும், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயக் குடிகளுக்கு உதவும் வகையிலும் இப்பொழுது கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் புடவை, வேட்டிகள் தாராளமாக வடிங்கப்பட்டு வருகின்றன, இப்பொழுது முடியும் தருவாயிலும் இருக்கின்றன. விவசாயக் குடிகளை நம்பி வாழும் சில கிராமத் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். துணி வெளுப்போர், முடி திருத்துவோர் தச்சர், குயவர், வில்லியர் போன்றவர்கள் ஆண்டு பூராவும் வேலை செய்து அதற்குக் கூலியாக இரண்டு மூன்று மரக்கால் நெல்லே பெறுகிற ஒரு சிறப்பான முறை இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் அந்தப் புடவை, வேட்டி வழங்குகின்ற நிலையைப் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று, கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு நல்ல காரியங்களை, சமூக நலத் திட்டங்களைச் செய்து வந்துங்கூட சில எதிர்க்கட்சிகளில் ஒருவர் கூட ஒரு வார்த்தைகூட பாராட்டவில்லையே என்று மனம் சோர்ந்து. போக வேண்டிய அவசியத்திலே யாரும் இருக்க வேண்டாம் ஏனென்றால் நாட்டு மக்களிடத்திலே ஆளுங்கட்சியாக இருப்பவர்கள் 25 விழுக்காடு இருப்பார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தும் சேர்த்தால் கூட 15 விழுக்காடுதான் இருக்கும். மீதமுள்ள 60

1984 மார்ச் 13] [திரு. ஆனூர் பு. கோ. ஜெகதீசன்]

சதவீதம் பொதுமக்கள். அந்தப் பொது மக்கள் நடுநிலையாளர்கள், நல்லது எது, கெட்டது எது என்று சீர் தூக்கிப் பார்க்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் இந்த அரசையும் புரட்சித் தலைவரையும் வாயார வாழ்த்துகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

கடும் வறட்சி நிலவியபொழுதும் மைய அரசு போதிய அரிசி தராத பொழுதும், வெள்ளம் அலைக் கழித்து வயல்களை முழுமையாகப் பாதித்த போதும், அரிசி விலையை உயர்த்தாத, அச்சப்படுத்தக்கூடிய எதுவும் செய்யாத, மின் கட்டணத்தை உயர்த்தாத, மின் துண்டிப்பு செய்யாத, பஸ் கட்டணத்தை ஏற்றாத, புரட்சித் தலைவர் அரசை வாழ்த்தி வணங்கி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கை சம்பந்தமாக இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது தமிழ்நாட்டின் செல்வ ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதிலும் அடிப்படையான விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் இருக்கும் தொழில்களைப் பாதுகாத்து, தொழில் வளர்ச்சிக்கும் மக்களின் அடிப்படையான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்குமான கடமைகளை நிறைவேற்றவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூலையான கருத்துக்களைக் கூறி மக்கள்மீது சுமைகளை ஏற்றி உள்ளார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தைப் பற்றி ஒரு கவர்ச்சியான படத்தை மக்களிடத்திலே காட்டுவதற்கு முற்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எந்தப் பின்னணியில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து இருக்கிறார்கள் என்று உற்று நோக்கக்கூடிய நேரத்தில் இதற்கு ஆதாரமாக, இதற்கு முன்னதாக மத்திய அரசு இந்த ஆண்டு சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையின் பின்னணியிலேதான் இதுவும் தயாரிக்கப்பட்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலை எல்லோரும் அறிந்தது. மத்திய அரசாங்கம் தயாரித்திருக்கிற, சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒட்டுமொத்தமாக, இந்தியாவிலுடைய வரவு-செலவு என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கக் கூடியது, ரூ. 4,050 கோடி வருமானம் என்றும், ரூ. 4,253 கோடி செலவினம் என்றும் ரூ. 203 கோடி துண்டு விழும்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1984 மார்ச் 13]

என்கின்ற முறையிலேதான் மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து இந்த நிதிப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்கு மத்திய அரசின் சார்பிலே ரூ. 309.20 கோடிக்குப் புதிய வரிகளை விதிப்பதற்கான முறையிலே அதற்கான பிரேரணைகளை பாராளுமன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் எந்தக் காலக் கட்டத்தில் என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு, துண்டு விழக்கூடிய பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை அளித்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு புறத்திலே இருக்க இந்தியா முழுவதும் இருக்கிற மக்களின் நிலை, தமிழகத்திலே இருக்கிற மக்களின் நிலை என்று எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், விலைவாசி தினசரி உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது என்பது அனைவரும் அறிந்திருக்கிற உண்மை, விலைவாசி என்று கூறக்கூடிய நேரத்தில் 1984 ஜனவரி 14 வரையிலே உள்ள குறிப்புப்படி 9.7 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மட்டிலும், மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கைகள்படி நம்முடைய நாட்டின் பண வீக்கம் 10.7 சதவீதமாக உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அடிப்படையிலே விலைவாசி ஏறுகிறது; பண வீக்கம் அதிகமாகிறது. அதன் காரணமாக தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்து மக்கள், உழைக்கக்கூடிய மக்கள், சாதாரண மக்கள், மத்தியதர மக்கள் அனைவரும் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவத்தை எல்லோரும் உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி பெருகினால் விலைவாசி குறையும் என்று. ஆனால் அது தத்துவமாக இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையிலே உற்பத்தி பெருகிறது. விலைவாசியும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அந்த நிலை தான் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கிறது. அதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். நாட்டிலுடைய பொருளாதார அமைப்பு முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பை சார்ந்திருக்கிறதால், அதை பாதுகாக்கக்கூடிய அமைப்பாக இருக்கிறதால் உற்பத்தி பெருகினாலும், முதலாளிகளுடைய இலாபத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, நம்முடைய பொருளாதாரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதால், உற்பத்தி பெருகுகிற போது விலைவாசியும் உயர்கிறது. இரும்பு உற்பத்தி 130.6 மில்லியன் டன் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. பெட்ரோலியப் பொருள்கள் 135.7 மில்லியன் டன் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. சிமென்ட் உற்பத்தி 28 மில்லியன் டன் அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் காலத்தில் சிமென்டினுடைய விலை எந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதேபோல பெட்ரோலியப் பொருள்கள் குறிப்பாக சில பொருள்களை மட்டும் நான் இங்கே கூறி

1984 மார்ச் 13]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

இருக்கிறேன். அனைத்துப் பொருள்களின் விலையும் இன்றைய தினம் உயர்ந்து இருக்கிறது. இந்த நிலையில் தான் மத்திய அரசு வரிகளை வதித்து இருக்கிறார்கள்! அதன் மூலம் விலைகளும் உயர்கின்றன. அதன்மூலம் சாமான்ய மக்களின் முதுகை முறிக்கக்கூடிய முறையிலே மத்திய அரசினுடைய பட்ஜெட் அமைந்து இருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து தான் நம்முடைய இந்த பட்ஜெட் அதற்கு வழி வகுத்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

நம்முடைய நாட்டிலே வேலை இல்லாதவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்தியா வினுடைய எண்ணிக்கையை இதற்கு எடுத்துக் கொண்டால் 2½ கோடி; நம்முடைய தமிழகத்திலே வேலை இல்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை 13½ இலட்சம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 1½ லட்சம் இந்த எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வு புள்ளி 1980-ல் நம்முடைய அமைச்சரவை ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபோது 371 ஆக இருந்தது. இன்றைய தினம் 562 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. நான் இதற்கு முழுமையாக இந்த அரசு மட்டும் காரணம் என்று பேச வில்லை. மத்தியிலே இருக்கிற அரசு, பொருளாதாரம் என்று இவை எல்லாம் ஒரு புறத்திலே இருந்தாலும், எந்த அளவிற்கு சாதாரண மக்கள் பர்சேசிங் பவரை இழந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக 50 சதவீதம் இன்றைய தினம் வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநில நிதிநிலை அறிக்கையில் 2,757.68 கோடி ரூபாய் வரவு, செலவு 2,959.50 கோடி ரூபாய். புதிய வரிகள் ரூபாய் 57.25 கோடி. இந்த அளவிற்கு நம்முடைய மாநில சர்க்கார் பட்ஜெட்டிலே வரிகளை விதித்து இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் பட்ஜெட் 300 கோடி ரூபாய் என்றால் அதிலே ஒரு மாநிலமாக இருக்கிற நம்முடைய மாநிலத்தின் பங்கு 57 கோடி ரூபாய். நம்முடைய பங்காக நிதியமைச்சர் அவர்கள் இதை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். ஏதோ வரிகளை புதியதாக போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டவில்லை. 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் மற்ற இனங்களில் அரசுக்கு கிடைக்கிற வருவாயிலே உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஏற்கனவே சென்ற 1983-84 ஆம் ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு விற்பனை வரி 130 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருகிறது. 811 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இது 130 கோடி ரூபாய் அதிகமாக கிடைக்கிறது. அப்படியென்றால் அந்த விற்பனை வரியை யார் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? அதனுடைய பாரம் பளு யார் தலையில் சுமக்கிறார்கள்? இன்றைய தினம் இது அடிப்படையாக இருக்கிற பிரச்சனை. அதேபோல ஆயத்தீர்வை

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 மார்ச் 13]

203 கோடி ரூபாயாக உயர்கிறது. சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் 47 கோடி ரூபாய் ஆயத் தீர்வை உயர்கிறது. இந்த மாதிரியாக பல்வேறு நிலைகளில் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் வரிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. தமிழகத்திலே இருக்கிற 4 கோடியே 50 இலட்சம் மக்கள்தான் இந்த வரிகளைக் கொடுக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

ஆகவே இந்த அளவிற்கு வரிகளை உயர்த்திப் போடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் இன்று போடப் பட்டிருக்கும் இந்த வரி உயர்வு சாமானிய மக்களை பாதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் பெட்ரோலியம் பொருள்கள் மீது, குறிப்பாக டீசல் மீது இன்றைய தினம் வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக போக்குவரத்துக் கட்டணங்கள் உயரும். மற்ற எரிபொருள்களின் செலவு அதிகமாகும். அதன் காரணமாக மின் கட்டணம் உயரும். இப்படி பல்வேறு விதமான சூழ்நிலைமைகளை இந்த வரி உயர்வு ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் இதிலே அறிவித்திருக்கும் நிதிப்பற்றாக் குறையை சரிக்கட்டுவதற்கு எடுத்திருக்கின்ற முயற்சிகள் மக்களைப் பாதிக்கக் கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சுவையான வார்த்தைகளின் மூலம் நம்முடைய நிலைமைகளை குறிப்பிட்டுள்ளார். “பெருகக் கூடிய நிதிவாய்க்கள் மத்திய அரசிடம் உள்ளது. மாநில மக்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு மாநில அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அபிவிருத்தித் திட்டங்களை, வறட்சி, வெள்ளம் இவற்றால் ஏற்படும் இழப்புகளை சமாளிக்கும் பெரும் பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது.” வறட்சிக்கு நாம் செலவு செய்தது ரூ. 114 கோடி. மத்திய அரசாங்கம் அனுமதித்தது ரூ. 77.54 கோடி. வெள்ள நிவாரணத்திற்கு நாம் கேட்டது 200 கோடி ரூபாய். நாம் செலவு செய்தது 37.54 கோடி ரூபாய். மத்திய அரசு இதுவரையில் கொடுத்து இருப்பது 15 கோடி ரூபாய். பொது ஸ்னியோகத்திற்காக நாம் கேட்ட அரிசியின் அளவு 80,000 டன். அவர்கள் கொடுத்தது 35,000 டன்தான். அதன் காரணமாக வெளி அங்காடியில் இருந்து நாம் வாங்குவதால் மாநில அரசுக்கு 100 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இன்றைய தினம் மத்திய அரசாங்கம் அறிவித்து இருக்கும் வரிகளால் ஏற்படும் விலையுயர்வு, அதனால் ஏற்படும் நிதிப் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றையும் நாம் சமாளித்தாகவேண்டும் என்பதை நான் நிதியமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 13] [திரு. இரா. கருப்பையா]

அது மட்டுமல்லாமல், மின்சாரத் திட்டங்கள் நமக்கு மிகமிகத் தேவை. அதற்கு நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவி தேவை. நிதியைத் தேட வேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு இருக்கிறது என்றாலும், நமக்குத் தேவையான திட்டங்களுக்கு, அதை அமைப்பதற்கு, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதியைக் கேட்டாலும் காலத்தோடு தராமல் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அவையில், கடந்த 3 ஆண்டுக் காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற, மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு சிமென்ட் ஆலை ஆரம்பிக்கும் திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைய தினம் மத்திய அரசு அதற்கு அனுமதி தராத காரணத்தால், நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி தடைப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைய தினம் அரசு எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு, அரசு போடும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதியைப் பெறுவதற்கு தமிழக அரசின் கொள்கை என்ன, பார்வை என்ன என்பதை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில் மத்திய அரசின் முதலீட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில் இந்த 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்ன என்று பார்த்தால், ஒரேயொரு தொழில்தான் 1.6 கோடி செலவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுதான் பிளாஸ்டிக் பொறியியல் உற்பத்தி நிறுவனம் என்கிற ஒரேயொரு தொழிலாகும். அதைத் தான் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு சரியான விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் இன்றைக்கு 115 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருந்தபோதிலும், ட்ரெளட் அலவன்ஸ் என்ற பெயரால், வெள்ளம் பாதித்த பகுதிகளில் பயிர்செய்த காரணத்தால், 35 ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக்கொடுத்து, நெல்லை கொள்முதல் செய்யும் நிலையேற்பட்டுள்ளது. அந்த உயர்வு கூட 15 நாளைக்கு ஒரு முறை தவணை கொடுத்துத்தான் நீடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வேளை மத்திய அரசாங்கம் என்கே அதைத் தரக்கூடாது என்று சொல்லிவிடுவார்களோ என்ற அச்சமும் உள்ளது. கோதுமைக்கு 151 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்துவிட்டு, நெல்லுக்கு விலை 132 என்று நிர்ணயித்துள்ளார்கள். கரும்புக்கு விலை ஒரு டன்னுக்கு 13½ ரூபாய் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். விலைவாசி கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 46 சதவிகிதம் உயர்ந்து இருக்கிறது. அதேநேரத்தில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு விலையை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் 10 சதவீதம் அல்லது 15 சதவீதம்தான். அந்த அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 மார்ச் 13]

மற்ற விவரங்களைப் பார்த்தால், மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்கு லெவி சர்க்கரை விலையை உயர்த்தியிருக்கிறது. ஆனால் கரும்புக்கு விலை இல்லை. லெவி சர்க்கரை ஒரு கிலோவிற்கு 25 பைசா வீதம், உயர்த்தி ஒரு குவிண்டால் சர்க்கரைக்கு 25 ரூபாய் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது யாரைப் பாதுகாப்பதற்கு? வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற கொள்கையா இது? இல்லை. சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளைப் பாதுகாக்கின்ற கொள்கை இது. கரும்பு உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளைப் பாதுகாக்காமல், சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதால் சர்க்கரை விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

அதேமாதிரி, ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். பரீ மார்க்கெட் சர்க்கரைக்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 31.80 தள்ளுபடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். லெவி சர்க்கரையில் குவிண்டாலுக்கு 19 ரூபாய் தள்ளுபடி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது மக்களுக்கு பயனில்லை; உற்பத்திச் செய்திற்ற விவசாயிகளுக்குப் பயனில்லை. பெரும் முதலாளிகளுக்கு பயனளிக்கிறது; இந்திய அரசு முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்கையை மாற்ற வேண்டும். அதற்கு இந்த மாநில சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறது? மத்திய அரசின் இப்படிப்பட்ட கொள்கையினால் மாநில மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. அரசாங்கம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதோடு நின்றுவிடாது, இன்னும் எத்தனை சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட் போடப்போகிறார்கள் என்று தெரியாது. ஏனென்றால் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. இந்திய பொருளாதாரத்தின் ஏற்றத் தாழ்வுகளை நாம் அனுபவித்துத்தான் தீரவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை; நிதி அமைச்சர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

நிலக்கரி விலையைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது 25 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்திற்கும் பேசுபின்பிரிட்டிங் அனல் மின்நிலையத்திற்கும் தேவையான நிலக்கரி ஏற்கனவே கிடைக்கவில்லை. தற்போது விலையையும் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக நம்மை என்ன நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய் விடுமோ என்பது நம்முடைய கேள்வி. இந்த நிலையில் இப்படிப்பட்ட கொள்கையில் ஒரு மாற்றம் இல்லாமல் தமிழக மக்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று சொல்லுவது ஒரு ஏமாற்றுவித்தை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 13]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவையை எடுத்துச் சொல்லி, அதைப் பெறுவதற்கு, தமிழகத்திற்கு உரிய பங்கைப் பெறுவதற்கு தொடர்ந்து வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி வற்புறுத்திக்கொண்டே இருப்பதன் மூலம் நாம் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கலாம் பாடிக்கொண்டிருக்கலாம், ஆடிக் கொண்டும் இருக்கலாம்; ஆனால் மக்களைப் பாதுகாக்க முடியாது ஆனால் நிதி அமைச்சரும் முதலமைச்சரும் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஒரு வேளை மெஸ்மரிசம் ஏதாவது செய்து, மத்திய சர்க்காரின் போக்கை, கொள்கையை மாற்ற ஏதாவது வழிமுறைகளை உருவாக்கப் போகிறார்களா என்பது நமக்குத் தெரியாது. அந்த அடிப்படையில் இன்றையதினம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை என்பது-இந்த நாட்டினுடைய முதலாளிகள் பொருளாதாரத்தைப் பாதுகாப்பதன் மூலம், அதற்கான வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையில் இருக்கிற மத்திய சர்க்காரின் கொள்கைகளுக்கு, இந்திராகாந்தி அம்மையாரின் கொள்கைகளுக்கு துணையாக இருப்பதன் மூலம் இந்த நாட்டு மக்களை பாதுகாக்க முடியாது என்ற நிலைமையை தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு, அதற்கு ஒரு மாற்று வழி காணும் நிலைமை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கும் கருத்துகளைப் பார்க்கும்போது, தமிழ்நாட்டில் அடிப்படையான தொழில்களைப் பெருக்குவதற்கு, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய திட்டக் குழு தெளிவாகக் கொள்கைகளை வரையறுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். தொழில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதால் தான் செல்வத்தைப் பெருக்க முடியும். செல்வம் பெருகினால் இல்லாமையைப் போக்கமுடியும். ஆகவே அந்த அடிப்படையில் இல்லாமையைப் போக்குவதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உருவாயிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடியுமா? திட்டத்திலே நிதிநிலை ஒதுக்கீட்டில் விவசாய உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான முயற்சி, சமுதாய செல்வத்தை அதிகரிக்கின்ற முறையில் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க திட்டங்களில் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறையில் நிலைமைகள் இல்லை. ஏற்கனவே விவசாயிகள் கடன் பெற்றிருப்பதைப்பற்றி பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்த மாமன்றத்திலே விவாதித்திருக்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட 1982 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையின் போது ரூ. 78 கோடிக்குக் கடனை அன்றைக்கு தள்ளுபடி செய்து

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1984 மார்ச் 13]

அறிவித்த நேரத்தில், சிறு விவசாயிகள் பெற்ற முழுக் கடனையையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று அனைத்துக் கட்சிகளும் கூறிய நேரத்தில் முதல்வர் அவர்கள் ஒன்றை அறிவித்தார்கள். இது முதலாண்டு, இன்னும் 5 ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த ஐந்து ஆண்டுக் காலத்திற்குள் விவசாயிகள் பெற்ற ரூ. 240 கோடியையும் நாங்கள் படிப்படியாக தள்ளுபடி செய்வோம் என்று அறிவித்தார்கள். அந்த ஆண்டுக்குப் பிறகு எந்த அறிவிப்புகளும் கொடுக்க வில்லை என்பது வேதனைக்குரிய விஷயமாகும்.

(பிற்பகல் 12:20)

அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக விவசாய உச்ச மட்டக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அப்போது அந்தக் குழு இரண்டு வருட காலத்தில் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று, பல்வேறு மாவட்ட நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பரிந்துரைகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கடன்களை தீர்க்க 'மாஸ்டர் பார்முலா' என்ற முறையில் 4-ல் ஒரு பங்கை, கடனை செலுத்திவிட்டால் வட்டி, அபராத வட்டி ஆகியவைகளை தள்ளுபடி செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கடனை செலுத்தும் முறையில் செய்தார்கள். சிறு விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல்வேறு பரிந்துரைகளை அவர்கள் கூறினார்கள். அவைகள் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்பட்ட நிலையில் இன்று இல்லை. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்கான விலை பற்றியும் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளை அதிலிருந்து பாதுகாக்கவும், மீட்கவும், விவசாய உற்பத்தியில் ஊக்கம் கொடுப்பதற்காகவும் ஒன்று அவர்கள் பெற்றிருந்த கடனைத் தள்ளுபடி செய்தும், இரண்டு உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையும் கொடுக்க வேண்டும். ஆக இரண்டு காரியங்களையும் நிறைவேற்ற அரசாங்கம் இன்று தவறியிருக்கிறது. மூன்றாவதாக நீர்ப்பாசன வசதிகள், இரண்டு ஆண்டு வறட்சியும், இந்த ஆண்டு வெள்ளமும், தொடர்ச்சியாக காலத்தில் மழை பெய்ய வில்லை. அதன் காரணமாக காலம் தவறி விளைவிக்கப்பட்டது. காலம் தவறி பெய்த மழையும், வெள்ளமும், அவைகளை அழித்துவிட்டது. ஆகவே அந்த முறையில் இன்று மிகப் பெரிய சேதங்களுக்கும் கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் தமிழக விவசாயிகள். அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பது ஒரு புறம், நம்முடைய அடிப்படைக் கடமை. பயிர் செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் விதத்தில் திட்டங்கள் இல்லை. சாகுபடி செய்வது, 50 இலட்சம் டன் நெல் உற்பத்தி என்றும், அடுத்த ஆண்டு 92 இலட்சம் என்றும் திட்டம் இடப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள் என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. வெள்ளம் வருவதைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள் வெள்ளம் வந்துவிட்டது என்பதற்காக எல்லோரும் வேதனைப்

1984 மார்ச் 13]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

படுகிறோம். அதன் காரணமாக ஏற்படுகின்ற கொடுமைகள் சேதங்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் இன்றையதினம் ரத்தக் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 2 ஆண்டு களுக்கு ஒரு முறை, 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வருகிறது என்பது அமைச்சர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் தெரியும். ஆனால் இந்த வெள்ளம் வந்ததற்குப் பிறகு ரூ. 200 வைத்துக்கொள், இந்தா வேட்டி சேலை வைத்துக்கொள் வேறு ஏதாவது நிவாரணம் வைத்துக்கொள் என்று சொல்கின்ற வழக்கம் இருக்கிறது. அது மட்டும் விவசாயத்தை பாதுகாக்க முடியுமா? வெள்ளம் வருகின்றபோது, அடிப்படையான கண்மாய்கள் பல நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக பழுதுபார்க்கப் படாமல் இடிந்து இருக்கிறது. கரைகள் உடைந்துபோய் இருக்கிறது. வாய்க்கால்கள் மணல் மேடிட்டு இருக்கிறது அவைகள் சரியாக பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அனைத்தையும் சீர்படுத்துவதற்காக 'மாஸ்டர் பிளான்' என்ற மாதிரி ஒரு திட்டத்தை தமிழகத்திலே உருவாக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி 77-லே பேசினார்கள். பிறகு 84 வந்த பிறகு இன்னும் கொஞ்சம் பேசினோம். இன்னும் 15 நாட்கள் கழித்து மறந்து விடுவோம். நம்மிடத்திலே பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்குவதற்குப் பணம் கிடையாது. இருந்தால்தானே அதைப்போய் செய்ய முடியும். இதைச் செய்ய முடியும். இருப்பதற்குள்ளே செய்ய வேண்டும். திரும்பி 2, 3 ஆண்டுக்காலம் கழித்து மீண்டும் வெள்ளம் வந்ததற்குப் பிறகு நாம் ஏதாவது செய்வோம். எனவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் பட்ஜெட்டிலே 10 கோடி அல்லது 15 கோடி என்று பணம் ஒதுக்கீடு செய்து இந்தமாதிரியான வெள்ளக் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். கண்மாய்களைப் பழுதுபார்ப்பது வடிகால்களை செப்பணிடுவது போன்றவைகளைச் செய்யவும் அவைகளை முறையாக அமைப்பதற்கும் வேண்டிய முறையில் வெள்ளம் வருகின்ற காலங்களில் தண்ணீரை முறைப்படுத்தி அனுப்பக்கூடிய முறையில் அதற்குத் தேவையான வழிவகைகளை உருவாக்குகிற முறையில் ஒரு மாஸ்டர் பிளான் உருவாக்க வேண்டும். இதை உருவாக்குவதற்கு நம்மிடம் அதிகாரிகள் இல்லையா? நம்மிடம் திறமையான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே காவிரி பேசின தஞ்சாவூர் சம்பந்தமாக 1921 ஆம் ஆண்டு ஒரு சட்டிப்புப் போட்டு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே வரக்கூடிய நீரை தடுப்பதற்கு என்னென்ன முறைகளை நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பது சம்பந்தமாக ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது இன்னும் அப்படியே அறையிலே இருக்கிறது. அதை இன்றைக்காவது அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் அதற்கான அடிப்படையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே ஒரு 20 கோடி ரூபாய் நீங்கள் ஒதுக்கியிருந்தால் நிச்சயமாக நாம் பெருமைப்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1984 மார்ச் 13]

படமுடியும். எதிர்காலத்தில் தமிழக மக்களை இந்த வெள்ளக் கொடுமைகளில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கும், விவசாயிகளை பாதுகாப்பதற்கும் உணவு உற்பத்தியைப் பாதுகாப்பதற்கும் நாம் நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால் பெருமைப்படமுடியும். ஆனால் அதற்கான முறையிலே எந்தவிதமான ஒதுக்கீடும் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இந்த உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது சம்பந்தமாக 95 லட்சம் டன் என்ற அளவில் வைத்திருக்கிறார்கள். இதை எப்படி நிறைவேற்றப்போகிறோம்? நான் கேட்கிறேன். இந்த வருஷம் முழுமையாகப் போய்விட்டது. அடுத்து ஆண்டு இதை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே என்ன நிதி ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால் விதை கொடுப்பது, விதைப் பண்ணை, உழவர் பயிற்சி நிர்ணயம் என்று சொல்லி, இதற்கேல்லாம் மொத்தமாகப் பார்த்தால் 57 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாக 95 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவோம் என்றால் அது மந்திரத்தால்கூட நடக்காது என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே எப்படியோ இருக்கிறது, எப்படியோ வளர்கிறது, எப்படியோ கணக்குக் காட்டுகிறீர்கள், எப்படியோ நடக்கிறது என்ற முறையிலேதான் இவைகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, தொழில் உற்பத்தி சம்பந்தமாக இன்றையதினம் நம்முடைய அரசாங்கம் தொழில் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய புதிய திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. 1981 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட புகலூர் கி.கி.த. தொழிற்சாலை, 1982 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட மாயனூர் தொழிற்சாலை, அதற்குப் பிறகு வேறு எதுவும் கிடையாது. மத்திய அரசாங்கமும் செய்யாது நமக்கு இருக்கிற நிதி ஆகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஓரளவிற்கு இந்தத் திட்டத்திலே ஏதாவது தொழிற்சாலைகளை நாம் உருவாக்கலாம் என்றால், அதற்கான வழியும் இல்லை. புதிய தொழிற்சாலைகள் இல்லை என்றாலும், இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை மூடுகின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். கோயம்புத்தூரிலே 6 பஞ்சாலைகள் மூடிக்கிடக்கின்றன. சென்னையிலே பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் இன்றைய தினம் மூடிக்கிடக்கின்றன. அரசாங்கம் பின்தங்கிய ஜில்லா என்று அறிவிக்கிறார்கள், தொழில் துறையிலே. அதனுடைய நோக்கம் என்ன என்றால், முதலாளிகள் கொள்ளை அடிப்பதற்குத்தான். இங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை மூடுகிறான். அசோக் லேலன்டை மூடிவிட்டு; அங்கே போய் தர்ப்புரியிலே போய்

1984 மார்ச் 13] [திரு. இரா. கருப்பையா]

வைக்கிறான். எதற்கு? அதனால் சர்க்கார் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மானியம், கடன் உதவி போன்றவைகளை பெற்று அவர்கள் லாபம் பெறுகிறார்கள். இங்கே கொடுக்கிற சம்பளம் கூட அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டாம். ஆகவே இது தொழிலாளர்களை சுரண்ம சர்க்காரை ஏமாற்றி, இந்த ஆதாயங்களைப் பெற்று தங்களுடைய கொள்ளை லாபத்தை பெருக்கிக்கொள்வதற்கான முறையிலே, இன்றைய தினம் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சென்னையிலே மூடப்பட்டு இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள், உதாரணமாக 'எல்போ' போன்ற தொழிற்சாலைகள் என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன, என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஈரோட்டிலே தொழில் துறைக்களைத் தீர்ப்பது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்ன? கிம்சனிலே ஏதோ பேசினார்கள் பி அண்ட் சி மில் இன்றைக்கு அப்படியே இருக்கிறது. ஈரோடு கர்தசாமி தொழிற்சாலை, கரூரிலே இருக்கக்கூடிய நூற்பாலை. 2 மாதங்களாக 60 ஆம் நாள் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது இட்படி பல்வேறு போராட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆகவே இந்த அரசாங்கம் எந்தத் தொழிற்சாலைகளையும் தீர்க்கவில்லை. வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். ஒரு தொழிலாளி வேலை நிறுத்தம் செய்து இந்த அரசாங்கம் கவிழ்த்து போய்விடும் என்றால், அதைப்பற்றி என்ன நினைப்பது என்பது தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரு தொழிற்சாலையிலே வேலை நிறுத்தம் என்றால், போச்சு போச்சு என்ற முறையிலே அவைகளை உடைப்பது வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களைத் தடுப்பது போன்ற கொள்கையை இன்றைய தினம் கையாள்கிறார்கள். மாதவரத்தில் பால் பண்ணை தொழிற்சாலை. இன்றையதினம் சென்னை உயர் நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. அதை மும்முடைய தொழிலாளமச்சர் அவர்கள் வாங்கி பத்திரமாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொண்டு இன்றையதினம் உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பைக் கூட மதித்து நடப்பதற்கான நிலையில் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30.)

அடுத்து நீங்கள் அறிவித்திருக்கக்கூடிய திட்டம் பயிர்—இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம், உழவுத் தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்புத் திட்டம்—நான் கேட்கிறேன், இதிலே வார்த்தைகளிளே பார்த்தால் மிக அழகாக இருக்கிறது. உழவுத் தொழிலிலே இருப்பவர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் பதிந்துக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு, இயற்கையின் இடர் பாடுகள்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1984 மார்ச் 13]

காரணமாக இழப்பு ஏற்பட்டால் உதவி செய்யப்படும்; வேலை நேரத்தில் செத்தால், அரசு உதவித் தொகை என்று இப்படி அறிவித்திருக்கிறீர்களே. இதுபயன் தருமா, விவசாயத் தொழிலாளிகளில் வயல்காட்டில் டாகிறவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருப்பார்கள்? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட இழப்புகளை ஈடுசெய்வதற்கு இந்த திட்டம் என்கிற முறையிலே அழகான முறைகளிலே வார்த்தைகளை சேர்த்து கோர்த்து அமைத்திருக்கிறீர்கள்.

பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்று சென்ற ஆண்டே அறிவித்து அமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே, அந்த பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்திருக்கின்றது என்று பார்க்க வேண்டாமா? கிடைத்துள்ள நன்மைகளை அறிவிக்க வேண்டாமா?

அதேபோல தமிழ்நாட்டில் முதியோர் உதவித் திட்டம் அமலில் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே தொடர்ச்சியாக 3 ஆண்டுகாலமாக ஒரே ஒரு புள்ளி விவரம் மாற்றமல் அப்படியே இருக்கிறது. அது இந்த முதியோர் உதவித் திட்டம் தான். ஒரு லட்சத்து 99 ஆயிரம் பேர்களுக்கு இந்த முதியோர் உதவித் திட்டம் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் யார் இருக்கிறார்கள்? விவசாயத் தொழிலாளிதான் இருக்கிறார். அரிசன குடும்பம்தான் இருக்கிறார். தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துக் கொண்டால் 28 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். இந்த முதியோர் உதவித் திட்டத்திலே ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் பேரை அதிகபாக்கினால் கூட, அவர்கள் நல்ல முறையிலே, நிம்மதியான முறையிலே தன்னுடைய வயதான காலத்திலே, உழைப்பதற்கு சக்தியற்ற காலத்திலே, அவர்கள் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். ஆனால் அதைக் கூடச் செய்வதற்கு இன்றையதினம் அரடாங்கம் முன் வராமல் இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது)

அடுத்து தமிழ்நாட்டில் இப்போது சத்துணவுத் திட்டம் அமலில் இருக்கிறது. சத்துணவு போடுவதைப் பற்றி குறையாக பேசுவதாக தயவுசெய்து, யாரும் நினைக்க வேண்டாம். இன்றைக்கு அது நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய அடிப்படையான உறுமையை போக்கிடும் என்று சொன்னால், எல்லோருக்குமே கூட வைத்து நடத்துங்கள் என்று சொல்வேன். ஆனால், காராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள், தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பான உணவளித்து, பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தாலே, பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளுக்கு சத்துணவு போட்டால், பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போகிற பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிறது என்ற முறையிலே, இந்த திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 13]

[திரு. இரா கருப்பையா]

அப்படி என்றால் கிராமப்புற விவசாயிகளுடைய அடிப்படையான பொருளாதார நிலையை மாற்றாமல், எத்தனை நாளைக்கு, சத்துணவு போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியும்? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்? சென்ற ஆண்டு 130 கோடி, இந்த ஆண்டு 150 கோடி அடுத்த ஆண்டு 200 கோடி என்று போனால், இதற்காக நிதி ஆதாரத்தை தேடுவதற்கு எங்கே போவது, எப்படி பார்ப்பது, என்ன ஏற்பாடு செய்வது என்றெல்லாம் வரும். ஏற்கனவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சாலத்தில், ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. பிறகு என்ன ஆயிற்று? அவரை நான் குறைவாக சொல்வதற்காக சொல்லவில்லை. சில திட்டங்கள் அப்படி நிறைவேற்ற முடியாதவை. அதைப் போல நிறைவேற்ற முடியாத திட்டம் என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகின்றன். இருக்கிற விலைவாசி ஏற்றத்தில், இது எப்படி தொடர்ந்து நீம்க்க முடியும்? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கம் 20 சதவீதம் விலையை அரிசிக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, நியாய விலைக்கடைகளில் அரிசிகிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, 100 கோடி ரூபாயை நாம் நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய நிதியிலிருந்து, இதனால் ஈடு செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எப்படி கொடுப்பது? அதற்கு நிதி ஆதாரத்தை எப்படி பெறுவது என்பதெல்லாம் தொடர்க்கியாக வரக்கூடிய வேறு பிரச்சனைகள்.

ஆகவேதான், அடிப்படையாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்துவதற்கான, தொழில்களை ஊக்குவிப்பதற்கான, திட்டங்களை உருவாக்குவதன் மூலமாக, ஒரு சரியான பயனை, பெருளாதார மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி சம்பந்தமாக ஒன்றைச் சொல்வதற்கு முன்னால், கிராமங்களிலே சத்துணவு போடுகிறோம்; ஏற்கெனவே நியாய விலைக் கடைகளில் 20 கிலோ அரிசி கொடுத்து வந்தீர்கள். அதை கடந்த ஒரு ஆண்டுக்காலமாக 5 கிலோவாக குறைத்திருக்கிறீர்கள். 15 கிலோ அரிசியை பகிரங்க மார்க்கெட்டிலே வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல, 1 கிலோ அரிசிக்கு 3 ரூபாய் அதிகமாக கொடுக்க வேண்டிய நிலையும் இருக்கிறது. ஒரு கோடியே 9 லட்சம் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கின்றன. 15 கிலோ அரிசியை பகிரங்க மார்க்கெட்டிலே வாங்குவதன் மூலமாக 45 ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது மாதம் ஒன்றுக்கு. ஒரு குடும்பத்திலே இரண்டு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்றால் 45 பைசாவுக்கு சத்துணவைக் கொடுத்து

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 மார்ச் 13]

விட்டால் அது ஒரு பெரிய நிவாரணம் என்ற பெயரால் நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நியாயவிலைக் கடைகளிலே அரிசியை முழுமையாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கிற காரணத்தினால் இன்றைக்கு பிரதம சங்கங்கள் மூடப்பட்டு அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படாமல் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆகவே இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் பல்வேறு பகுதிகளிலே தொழிலாளர்கள், உழைக்கக்கூடிய மக்களுடைய நலன் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே வைக்கக் கூடிய நேரத்திலே சென்ற ஆண்டு நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு இருந்தது, மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி எந்த அளவுக்கு இருந்தது, அதை மேலும் பெருக்கக்கூடிய முறையிலே விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, தெர்ழில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இவற்றிற்கு அடிப்படையான ஊற்றாக காரணமாக இருக்கக்கூடிய, மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மாற்றக்கூடிய வகையிலே ஒரு நிலைமையை உருவாக்குவதற்கான முறையிலே இன்றையதினம் இந்தியா முழுமையும் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு மாநிலங்களிலே இருக்கக்கூடியவர்கள், மேற்குவங்கம், ஆந்திரம், காஷ்மீர் போன்ற மாநிலங்களில் இருக்கிற முதலமைச்சர்களும் அங்கே இருக்கிற எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு சரியான கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய முறையிலே மக்களைத் திரட்டி எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை ஒட்டி செல்லாமல் மாநிலத்திலே மக்களைப் பாதுகாக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்ற இந்த அரசு தடம்புரண்டு சென்றதன் காரணமாக இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களைப் பாதுகாப்பதற்காக சரியான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்த பட்ஜெட்டிலே உயர்த்தியிருக்கிற வரிகளைக் கைவிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையைடித்துக்கு கொள்கிறேன், வணக்கம்.